

Hungarian
61-0723E

A félreértett Isten
Questions And Answers (God Being Misunderstood)

1961. július 23.
Jeffersonville, Indiana, USA

By
William Marrion Branham

This book may be freely distributed or reproduced on a non-commercial basis and is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 License. See www.biblebelievers.org/messagehub for details on this license.

A félreértett Isten

⁵⁹⁷⁻¹ Az Úr áldjon meg benneteket. Imádkozzatok értem ma este. Volt az imént egy kis záporunk, ahhoz elég, hogy egy kicsit lehűljünk, amiért hálások vagyunk: és bízom benne, hogy lesz egy szellemi záporunk is itt belül, hogy segítsen minket egy kicsit. Azt hiszem, Neville testvér, ha ezt egy kicsit feléd fordíthatnánk, nem zavarna téged? Amikor én beszélek, és a ventilátor rám fújja a levegőt, akkor... Ez a kopasz fejem leengedi ide, és bereked tőle a torkom. Tehát adtam ki néhány... Néhány kérdésre ma este, és vannak válaszok, hogy valahogy... Azért csináljuk ezt, hogy valamennyire meglássuk, mi van az emberek szívében.

⁵⁹⁷⁻⁴ Azt hiszem, nagyon jó, ha egy pásztor kiad ilyesmit, és aztán meglátja, hogy mi foglalkoztatja az embereket, ha leírják a kérdéseiket, ha van nekik. És azt hiszem, hogy mindnyájunknak kötelessége elmondani a gondolatainkat a pásztorainknak, és a szellemi vezetőinknek, és így tovább, és bármit, amit látunk, hogy minden simán és gördülékenyen működhessen, és az Isten országának kedvéért. És aztán én... Úgy fél órával ez előttig csak kettő vagy három kérdésem volt. Billy szedte össze őket a délelőtti szolgálat után, és felhozta nekem őket. És aztán bementem és tanulmányoztam az Igét és úgy gondoltam, hogy ma este beszélnék egy kicsit, mivel említettem ezt, és mivel itt fent vagyok. Aztán pár perccel ezelőtt hívott engem és azt mondta: - Csak várjál, mert most már egy egész maréknyi van... Tehát próbálok egyenesen belekezdeni ezekbe és megválaszolni őket a legjobb tudásom szerint. És aztán, ha időben befejezem, akkor szeretnék talán úgy 20-30 percig elmondani egy rövid kis prédikációt.

⁵⁹⁷⁻⁷ És aztán, emlékezzünk rá, hogy ha az Úr is úgy akarja, jövő vasárnap délelőtt a tölem telhető legjobban akarom Isten kegyelméből elmagyarázni Dániel hetven hetét. Amint ma reggel mondtam, ez egy nagy Igerész. És nem a mondanivaló sok róla, hanem az, hogy oda helyezzük el, ahová tartozik, hogy illeszkedjen a Biblia többi részéhez. És a Jelenések 1-től kezdtük, eljutottunk a 6. fejezetig. És természetesen eljutottunk így a hét utolsó pecséhez. És azok a pecsétek a 6. fejezettől... A 6. fejezet végétől egészen a 19. fejezettel bezárólag tartanak. Tehát sok idő kell majd rá. Lehetne, mondjuk, hogy hét estét szánnánk erre, és akkor vennénk végig a hét pecsét felnyitását. De ha így csinálnánk, akkor az emberek lemaradnának erről a nagy részről, ami ide illeszkedik be. És ha nem tanítunk erről, az nem volna jó. Az első három vagy négy közülük csak történések, amelyeket végigvehetünk, sorban egymás után, de utána a következő miatt megint vissza kell mennünk Dánielhez, visszajönni az 1Mózeshez, visszamenni a Jelenésekhez, aztán visszajönni az

evangéliumokhoz, és úgy végigkísérni azt, mert ez Izráel nyomon követése: amint Isten Izráellel foglalkozik. Mert amikor a gyülekezet felmegy, az szól utoljára a gyülekezetről egészen addig, amíg vissza nem jön az ő Urával, mint Menyasszony és Vőlegény a 19. fejezetben: a közbeeső időben Izráellel foglalkozik. És ha most áttekintjük Dániel hetven hetét, akkor az képbe állít bennünket az első pecsét kibontásához.

⁵⁹⁸⁻⁹ Aztán azt gondoltam, hogy ha az Úr úgy akarja, akkor jövő vasárnap erről beszélnek. Ha pedig nem érek a végére vasárnap délelőtt, akkor vasárnap este újra megpróbálom. És ez számunkra utat nyitna, ha az Úr úgy vezet bennünket, akkor nem kellene megállnunk ennél a résznél, hanem egyenesen rátérhetnénk a hét pecsétre, és azzal folytathatnánk tovább, ameddig látjuk, hogy az Úr ebben vezet bennünket.

Most pedig, ma este van néhány kérdésünk, és mindegyikük érthető, indokolt kérdés. Volt itt egy, amiről először szeretnék beszélni, egy pillanat... Valaki, aki azt kérdezte... Ez nem egy kérdés, csak valaki megkérdezett engem erről: - Hol vannak a kulcsaim? Kérlek, mondd meg... Ma délután vesztették el a kulcsot.

⁵⁹⁸⁻¹¹ Most elmondom nektek, hogy néhány héttel ezelőtt, illetve néhány nappal ezelőtt itt voltam a Gyülekezeti Házban. Úgy szoktam csinálni, hogy imádkozni kezdek és várok az Úrra, hogy megtudjam azokat a dolgokat, amik az embereknek szólnak. Megtaláltam az emberek autóját. Az Úr megmondta nekem, hogy az emberek hol... Welch Evans ^(velcs evönsz) testvér eljött ide és elvesztette az autóját, valaki ellopta tőle Louisville ^(luivill)-ben. Ő és Fred Sothman ^(fred szotmen) testvér és még néhány testvér... Tom Simpson ^(tom szimpszon) testvér is ott volt aznap, azt hiszem. Ott voltál, Tom testvér? És feljöttek a házhoz, és ott olt Evans ^(evönsz) testvér autó nélkül, ruha nélkül és minden nélkül, ami az autóban volt. Milleréknél álltak meg, és valaki ellopta onnan az autót. Nos, tudtuk, hogy az a rendszer működik, hogy az ellopott autókat elviszik Bowling Green ^(bólín grín)-be vagy valami olyasmi helyre és ott újra átfestik őket. Kentucky ^(kentáki)-ban pedig nem kell, hogy az embernek engedélye legyen az autójához, így az autókat bármikor átfesthetik és eladhatják őket, ahogy csak akarják.

⁵⁹⁹⁻¹⁴ Tehát Evans ^(evönsz) testvérnek ott volt a kis autója, meg mindene, ami benne volt, és az Úr megadta nekem a választ. És még mielőtt hazaértek volna, már itt is volt az autó félig üres tankkal, ahol az Úr visszafordította őket a Bowling Green ^(bólíng grín)-be vezető úton, és visszahozta őket, és visszaadták az autót mindennel, ami benne volt, semmi nem hiányzott belőle, csak a benzin, amit elhasználtak. Sokszor van, hogy az emberek mondanak bizonyos dolgokat és kérnek, és én az Úr elé megyek és várom azokat a látomásokat, és

Ne feledjétek a vasárnapot, és ne felejtsetek el, hogy szerda este imaalkalom van! Emlékezzetek, hogy sokat imádkoztatok, imádkoztatok értem, imádkoztatok a pásztorotokért, imádkoztatok a szomszédotokért, a diakónusaitokért, a megbízottaitokért, imádkoztatok, hogy Isten akarata legyen meg mindnyájunkkal.

Olyannak lenni, mint Jézus,

A földön vágyom... (Ez a szívem vágya.) Olyannak lenni, mint Ő. (Ő megért. Sok ember nem ért meg, de csak emlékezzetek, hogy Isten...) A földről a dicsőségbe,

Csak azt kérem, hogy legyek olyan, mint Ő.

[Branham testvér dúdolja a dalt.]...

... alázatos és szelíd,

A földön vágyom olyannak lenni, mint Ő

Végig az élet útján a földről a dicsőségbe

Csak azt kérem, hogy olyan legyek, mint Ő.

Most fejünket meghajtva és szemünket becsukva és szívünkkel Istenre figyelve híjuk a mi drága, jó barátunkat, Roy Borders testvért Californiából, hogy mondja el az áldást erre az alkalomra. Borders testvér...

most... Várok, amíg megjönnek. De rájöttem arra, hogy ez nagy botránykővé lett az emberek számára. Tényleg, Amerika népe még nem áll készen egy ilyen szolgálatra, mármint az egyházak. Így van. Még nincs itt az idejük, értitek? És ez mindenféle dolgot eredményez: valaki ördögnek mond, valaki spiritisztának, valaki Isten fiának, és minden más. Látjátok? Ezért megígértem az Úrnak, hogy elengedem ezt a dolgot, és csak várok, és hogy ezt a szolgálatot csak Afrikában használom vagy személyes beszélgetések során, amikor itt van erre alkalmunk.

⁵⁹⁹⁻¹⁶ Tehát itt vagyunk személyes beszélgetéseken, amikor még mindig megvannak ezek a dolgok. De... És ezt nem úgy kell, hogy eljöttök a gyülekezetbe és megkeresitek a titkáromat, a fiamat, Billy Paul-t, és hogy ő egy kis jegyet ad nektek, amin egy időpont állna, és így tovább. És bármi ilyesmi, ami a személyes beszélgetéseken hangzik el akár itt, akár máshol, csakis ilyen módon jöhet. Van erről egy hirdetés, illetve egy kiadott könyv, vagyis egy kis leírás ott a hirdetőtáblán arról, hogy hogyan kell csinálni ezt. De csak feljönni ide a szószékhez... Nos, vannak ajándékok a gyülekezetben. Itt van Neville testvér, akinek megvan a prófétálás ajándéka, Higginbotham ^(higinbotem) testvérnek megvan a nyelveken szólásnak és a nyelvek magyarázatának ajándéka. Azt tanácsolnám nektek... Imádkozni fogok, hogy Isten visszaadja neked a kulcsokat, de... Azt tanácsolnám, hogy talán ha a Szentlélek szólna Neville testvéren vagy Higginbotham testvéren keresztül, vagy ezeken az ajándékokon keresztül a gyülekezetben, amiről van is itt néhány kérdés egy pár percen belül, akkor talán úgy meg tudnánk ezt is választani.

⁶⁰⁰⁻¹⁸ Én azonban megígértem Istennek, hogy Amerikában többé nem válaszolok ilyen kérdésekre nyilvános összejöveteleken, mert emiatt el kellett hagynom a harcmezőt, értitek? És akkor valaki azt mondja az emberre, hogy ördög, mások meg egy istent csinálnak belőle. Tehát látjátok, az emberek még nincsenek készen erre. Tehát Isten így nem munkálkodhat, és biztos vagyok benne, hogy az illető, aki ezt kérdezte, megérti ezt. De talán a Szentlélek még ma este... Csak imádkoztatok. Én is imádkozni fogok, hogy a Szentlélek mutassa meg neked pontosan, hogy hol van a csomagod, amire vársz. Imádkozni fogok, hogy megtaláld, és hiszem, hogy meg fogod találni. Látjátok? És... De most... És Billy Paul, ha valakinek ilyesmi kérdése van, ha hívták őt, akkor ő elmondja a gyülekezetnek, és én próbálom felvállalni a vészhelyzeteket, amikor otthon vagyok.

⁶⁰⁰⁻²⁰ Most pedig, mielőtt hozzánk ezen a kérdésekre... Először is azt szeretném mondani, hogy bármi válasz, ami nem a ti hitetek szerint van, vagy nem a Biblia szerint... Ha nem az Ige szerint van, akkor azt nem kell

elfogadnotok. És aztán talán ma este felolvashatjuk az ígeréseket is. Szeretném megválaszolni ezeket és azt hiszem, hogy amelyikekre van az Igéből válasz, azokat onnan válaszolom meg, mindet, amit csak tudok. De éppen most kaptam meg őket néhány perccel ezelőtt, három kivételével, és annak a háromnak nincs semmi... Ezek kis dolgok, amiket valaki álmodott: egy álom, vagy valami, amivel kapcsolatban várnak, hogy elmondják-e őket, vagy valami ilyesmi dolog. Értitek? Tehát hajtsuk meg a fejünket, amint az Ő irgalma elé járulunk...

⁶⁰⁰⁻²¹ Uram, a Te néped vagyunk, akik a Te Nevedről neveztetünk. És annyira örülünk ma este, hogy tudhatjuk, hogy van egy mennyei Atyánk, aki vigyáz ránk és gondoskodik rólunk, és aki szeret bennünket, mint saját szeretett gyermekeit. És ezért boldog vagyok, Uram, hogy ezen nép közé számláltatom, hogy a testvérük lehetek, és hogy ők a fivéreim és nővéreim. Annyira hálás vagyok. Uram, van itt közöttünk valaki, aki elvesztette a kulcsait. Te pontosan tudod, hogy hol vannak azok a kulcsok, és imádkozom, hogy jelentsd ki azt és vidd vissza őket pontosan azokhoz a kulcsokhoz. Az egy drága dolog számukra, hiszen az autójuk kulcsairól van szó. És imádkozom, Atyám, hogy add meg ezt a kérést azoknak az embereknek. Most pedig imádkozom, hogy áldd meg a mi pásztorunkat, szeretett Neville testvérünket. Annyira örülünk, hogy láthatunk Téged közöttünk munkálkodni a gyülekezetben meglévő szellemi ajándékok által, Krisztus testének azon részében, amelyik itt a Nyolcadik utca és a Penn utca sarkán imádja Őt. Annyira örülünk, hogy ezen embercsoport közé számláltatunk, és hogy tudhatjuk, hogy Isten kijelenti a titkokat az Ő népének. Imádkozom, hogy áldd meg Neville testvért, a mi pásztorunkat, és Higginbotham testvért és Junior Jackson ^(dzsúnior dzsekszon) testvért és a testvérnőinket, akik nyelveken szólnak és nyelveket magyaráznak. Imádkozunk, Atyám, hogy továbbra is nyilvánítsd meg magad ezeken az ajándékokon keresztül, hogy a gyülekezetünket szellemi gyülekezetként ismerjék, ahová a megfáradt emberek bejöhetnek és leülhetnek Isten jelenlétében, és tudhatják, hogy Ő szól és kijelenti a szív titkait.

⁶⁰¹⁻²⁴ És, Atyám, imádkozom, hogy áldj meg bennünket ma este ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásában. Néhányuk, Uram, könnyebb, néhány keményebb. Minden egyes személy számára pedig, akik ezeket kérdezték, ezek nagy kérdéseknek számítanak. Olyan dolgok, amik a szívükön vannak, amit le akarnak rendezni. És, Atyám, mi mindnyájan kevesek vagyunk ezekre a feladatokra, de tudjuk, hogy Te több mint elég vagy. Ezért imádkozunk, hogy magyarázd meg ezeket a kérdéseket számunkra, hogy az embereknek a helyes választ adhassuk, hogy ez segítség legyen számukra, hogy növekedjék a gyülekezet és hogy Isten Neve magasztaltasson fel. Atyám, ha ez a Te

Megyek a megígért földre!

⁶⁴⁴⁻²⁶² Tehát kétség kívül mindnyájatok, akik elfogadtátok Krisztus és tudjátok, hogy újjászülettetek a Lélektől, emeljük fel a kezünket és énekeljük ezt...

Vágyom a megígért földre,

Óh, megyek a megígért földre!

Óh, ki jön velem?

Megyek a megígért földre!

Már régen nem láttam ezt. Hölgyek, nyúljatok be a táskátokba és vegyetek elő egy zsebkendőt. Testvérek, vegyetek elő egy zsebkendőt a zsebetekből. Most integetni fogunk az Úrnak. Rendben, mindnyájan, együtt, integetni fogunk, mintha most mennénk be Kánaánba, integessünk a zsebkendőnkkel! Rendben, most.

Vágyom a megígért földre,

Megyek a megígért földre,

Óh, ki jön velem?

Megyek a megígért földre!

Ha van itt valaki, aki még nem hozta meg a döntését, aki szeretne jönni, miközben ezt újra énekeljük, húzza ki a zsebkendőjét és integessen velünk együtt. Nyitva a kapu, ingyenes a jegy. Eljössz? Lépj fedélzetre Sion öreg hajóján, mert már indul, már megy. Menjünk.

Vágyom a megígért földre (Már nem sokáig kell várni!)

Megyek a megígért földre,

Óh, ki jön velem?

Megyek a megígért földre!

⁶⁴⁵⁻²⁶⁵ Hajtsuk meg a fejünket:

Olyannak lenni, mint Jézus, csak olyannak, mint Jézus

A földön vágyom olyannak lenni, mint Ő

Végig az élet útján a földről a dicsőségbe

Csak azt kérem, hogy olyan legyek, mint Ő.

Betlehem istállójából jött egy idegen,

A földön olyan akarok lenni, mint Ő

Végig az élet útján a földről a dicsőségbe

Csak azt kérem, hogy legyek olyan, mint Ő!

*És vágyakozva tekintek
 Kánaán szép és boldog földjére
 Ahol birtokaim fekszenek.
 Óh, vágyom a megígért földre,
 Óh, megyek a megígért földre,
 Óh, ki jön velem?
 Vágyom a megígért földre,
 Óh, megyek a megígért földre,
 Óh, vágyom a megígért földre,
 Óh, ki jön velem?
 Megyek a megígért földre!
 Mikor érem el ezt a drága helyet,
 És leszek örökre áldva?
 Mikor látom meg Atyám arcát,
 És pihenek meg keblén?
 Óh, vágyom a megígért földre,
 Óh, megyek a megígért földre,
 Óh, ki jön velem?
 Megyek a megígért földre!
 A nagy puszták mögött
 Ragyog egy örök nap,
 Ahol Isten, a Fiú, örökre uralkodik
 És szertefosztatja az éjszakát.
 Vágyom a megígért földre,
 Megyek a megígért földre,
 Óh, ki jön velem?
 Megyek a megígért földre!*

Énekeljük el újra és fogjunk kezét valakivel a közelünkben.

*Vágyom a megígért földre,
 Megyek a megígért földre,
 Óh, ki jön velem?*

akaratom, imádkozom, hogy foglalkozzál velünk ezen a héten és hogy segítsél engem, miközben Dániel hetven hetét tanulmányozom, hogy jövő vasárnap, ha a Te akaratom, tudjam megnyitni az Írást azoknak az embereknek. Istenem, add meg ezt, hogy a lelkük felfrissülhessen. Uram, tanítsd azokat, akik a mély dolgokat keresik. Mentsd meg az elveszetteket. Gyógyítsd meg a betegeket. Mindnyájan várunk Rád, Atyám. Jézus nevében. Ámen.

^{601-Q-132} Most tehát ez az első kérdés nem igazán egy kérdés, csak egy kis dolog... Mondjátok csak, túl közel állok a mikrofonhoz? Ott hátul is hallatszik? Ha igen, emeljétek fel a kezeteket.

132. Bill testvér, kérlek, mondj valamit arról, hogy mind a gyerekek mind a felnőttek olyan hangosak a sok mozgolódással az alkalom közben. Ráfér erre a gyülekezetre néhány lecke tiszteletudásból.

Ámen. Gyerekek, hát nem tudjátok, hogyan kell viselkednetek Isten házában? Nem tudjátok, hogy ez Isten szentélye? Isten az Ő szent templomában van, tehát mindenki maradjon csendben. Ez Istennek az a helye, ahová eljönnek az emberek, elmélkednek és próbálnak üdvösséget találni a lelküknek, próbálják megtalálni az emberek életének problémáit, próbálnak segíteni másokon. A legkevesebb, amit megtehettek, hogy tiszteletudóak vagytok és csendesek. Igyatok vizet mielőtt az alkalom megkezdődik: tudom, hogy a kicsiknek inniuk kell. Anyukák, akiknek kisgyerekeik van: ti hátul üljétek, és próbáljátok őket csendben tartani, amennyire lehet. És még csak egy suttogás se legyen, soha egy suttogás sem. Mindnyájan bűnösök vagyunk. De amikor a Bibliából olvasunk és a szolgáló odalép a szószékhez, akkor csendben kellene maradnunk, várva az Úrra. Most kérlek, hogy próbáljátok ezt megtenni.

⁶⁰²⁻²⁸ Tudom, hogy nektek, kicsiknek, mocorognotok kell egy kicsit. Látjátok? De ha mocorogtok is, csak legyetek nagyon kedvesek. És emlékezzetek rá, hogy anyuka nem akarja, hogy ezt tegyétek, és apuka sem. Tehát így... És tudom én ezt, nekem is vannak kisgyerekeim, akik mozgolódnak, és Joseph... És Meda azt mondja: -Semmit nem kapok a szolgálatból, mert egész idő alatt csak Joe-t próbálok csendben tartani... Nos, azért próbálkozik ezzel, hogy valaki más kaphasson a szolgálatból. Értitek? És mindig tisztelni akarjuk egymást, becsülni egymást és mindenkinek fölött tisztelni Isten és tisztelni az Ő házát.

^{602-Q-133} Most pedig, a következő kérdés így szól:

133. Kér gyermek, hat és nyolc évesek, itt voltak ma délelőtt az oltárnál. Milyen hamar tanácsos, hogy megkeresztelkedjenek?

Amilyen hamar csak lehet. Térjete meg azonnal és kereszstelkedjete meg, az Úr Jézus Krisztus nevében. Tehát ez az 1. számú kérdés. Ezt tanácsolnám. De megtaláljuk ezt az Írásokban... Azt mondod: - Ez Igei? Amikor Péter prédikált pünkösöd napján, háromezer lélek tért meg és kereszstelkedett meg ugyanakkor. „Ahányan csak hittek az Úrban, mind megkereszstelkedtek.” Tehát amint hiszel az Úrban és elfogadod Őt Megváltódnak, menj is egyenesen a vízbe és tegyél erről vallást ott helyben: legyen szó fiatalról vagy öregről, nem számít. Azt mondod: - De hát ezek a gyerekek még nagyon fiatalok... Jézus azt mondta: „Engedjétek Hozzám jönni a kisgyermeket, ne tiltsátok őket, mert ilyen az Isten Országá.” Én nem mernék távol tartani az oltártól egyetlen gyermeket sem, vagy aki bármilyen korban is meg akar kereszstelkedni: mindegy, hogy hány évesekről van szó.

603-Q-134 Most a 2. számú kérdés:
134. Egy prédikátor barátunk az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kereszstel. Felelősek leszünk-e azért, hogy nem beszélünk vele a tévedéséről?

Hiszem, hogy kereszteni ként ez a kötelességünk, és ha egy személyes barátokról van szó... Nem vitatkozást kell szítani vele, mert ha azt tesztitek, akkor a szellemetek nem jó. De ha szeretitek azt a testvért, márpedig biztosan szeretitek, mert úgy írtok róla: prédikátor barát... Akkor... Nem írták alá ezeket a kérdéseket, nem tudom, kiktől származnak ezek a kérdések.

603-37 Tehát azt tanácsolnám nektek, bárkiről is van szó, hogy ha ez a prédikátor barátotok úgy kereszstel, és ti elmentek hozzá és így tovább, akkor csak úgy említsétek meg neki valamikor ezt a kérdést. És az talán ad nektek... Csak beszéljete róla, csak járjátok körül valahogy ezt a témát, beszélgetsetek el róla, és engedjétek, hogy az Úr felnyissa: és akkor az Úr az, aki azt mondja nektek, hogy tegyétek meg. Értitek? Csak várjátok addig, amíg az Úr felhozza ott ezt a kérdést. Akkor pedig mondjátok azt neki: - Testvérem, csak azon gondolkodom, ami a Máté 28:19-ben és az ApCsel 2:38-ban van, és így tovább, hát nincs itt valami ellentmondás? Meg tudnád mondani, hogy az egyik helyen miért az Atya, a Fiú és a Szentlélek neve áll, a másikon pedig Jézus Krisztus neve? Tehát ne próbáljátok... Ha nem igazán vagytok ennek a tanulmányozói, és ha nem igazán tudjátok, hogy miről is beszéltek, akkor inkább csak hagyjátok ezt a témát. Értitek? Csak mondjátok azt neki, mondjuk, hogy: - Bárcsak eljőnnél... Ha valóban őszintének látszik, akkor csak mondjátok azt neki: - Eljőnnél a pásztorunkhoz vagy valakihez, hogy beszélgetsetek erről a dologról?

603-39 Én mondom nektek, hogy ez mély dolog. Értitek? Ne vegyétek magatokra, mert lehet, hogy ti magatok is belegabalyodtok... Ha viszont

Betöltekeztem a Lélekkel, kétség kívül,

És ez a baj velem!

Óh, amikor boldog vagyok, énekelek és kiabálok,

Néhányan nem értik, tudom,

De átmentem a Jordánon Kánaán szép földjére

És ez a baj velem,

Óh, ez a baj velem (Dicsőség Istennek!)

Óh, ez a baj velem!

Átmentem a Jordánon Kánaán szép földjére,

És ez a baj velem!

642-257 Óh, annyira szeretem ezt, ti is? Átmentünk a Jordánon Kánaán szép földjére. Búcsút intettem a világnak, felemelkedtem a világ dolgai fölé, és most ebben a mennyei légkörben élek. Biztos furcsának tűnök azoknak a lenti héjáknak. Igen, uram! Fölé repülök. Így van. Mit törődünk vele? Kánaán földjén élünk! Ámen, igen, uram! Új szőlőt eszünk, és csodálatosan érezzük magunkat, dicsőséggel telve, erővel telve, Szentlélekkel telve! Igen, uram! Azt mondtuk, hogy István telve volt. Mivel volt telve? Mivel volt telve? Telve volt a Szentlélekkel, telve volt hatalommal, telve volt bölcsességgel, telve volt erővel. Mitől volt ez? Hogy telve volt Szentlélekkel. Ott lakoznak mindezek a dolgok. Ez az élő Isten gyülekezete. Hát nem örültök ennek, kereszteni? Jól van. Ha félreértetek, mindazokat, akik Istent félve élnek Krisztus Jézusban, félreértik. Végig így volt a Bibliában. Most mit próbálok mondani? Ti, akik nyelveken szóltok, akik kiabáltok, akik a Lélekben táncoltok, nektek azt mondják az emberek: - Óh, milyen butaság... Csak emlékezzetek rá, hogy visszamentünk és megmutattam nektek. Végig az Igében, mindig félreértették őket. Emlékezzetek rá, hogy az Igében vagytok, és azt cselekszitek, ami helyes. Maradjatok ezzel! Isten veletek van. Maradjatok az Igében. Isten gondoskodni fog a többiről. Ámen!

643-260 Szeretem Őt. Énekeljük el azt a jó öreg kereszstelkedési éneket, amit akkor énekeltünk, amikor az Úr Angyala először jelent meg emberek előtt az ő jelenlétében. Én már láttam korábban, de akkor jött le először. És amikor lejött, azt mondta: „Amint János elküldetett, hogy legyen Krisztus első eljövételének előfutára, úgy lesz a te üzeneted Krisztus második eljövételének előfutára.” Emberek százai és százai és százai álltak ott a parton, amikor lejött 1933 júniusában a folyónál. És ott álltunk a parton és ezt énekeltük:

Jordán viharos partján állok

országunk. És ha az Országunk fent van, akkor mi felülről születtünk, és az odafent való dolgokat keressük, ahol Kriszts ül Isten jobbján, óh, ahol Ő nem szégyell bennünket a mi bizonyágtételünk miatt. Mi nem szégyelljük Őt ezen a földön, mert zárandokok vagyunk és idegenek. Nem e földről vagyunk, hanem Isten Lelkétől születtünk. Együtt ülünk a mennyei helyeken Krisztus Jézusban, megmosódva az Ő vérében, az Ő Lelkétől születve és az Ő kegyelmével betöltve. Így van: félreértik. De mit törődünk vele? Szeretjük Őt. Hát nem szeretitek Őt?

641-253 Jól van, Teddy, add meg nekünk a „Szeretem” kezdőhangját, és énekeljük ezt teljes szívünkkel:

Szeretem, szeretem

Mert Ő előbb szeretett engem

És megváltotta üdvösségemet

A Golgota fáján.

Hát nem csodálatos Ő? Nem szeretitek? Nem örültök, hogy ti is olyan különös, királyi papság vagytok, választott nép, furcsa nép, lelki áldozásokat bemutatva, ajkaitok gyümölcsét, Őt magasztalva? Éneklek most nektek egy éneket, kedvem van énekelni.

Sok embert találok, akik nem értik,

Miért vagyok olyan boldog és szabad

Betölteztem a Lélekkel, kétség kívül,

És ez a baj velem.

Óh, ez a baj velem!

Óh, ez a baj velem!

Betölteztem a Lélekkel, kétség kívül,

És ez a baj velem.

Tetszik nektek? Akkor énekeljük együtt.

Sok embert találunk, akik nem értik,

Miért vagyunk olyan boldogok és szabadok

Betölteztünk a Lélekkel, kétség kívül,

És ez a baj velem,

Óh, ez a baj velem, (Dicsőség az Úrnak!)

Óh, ez a baj velem!

valóban tudod, hogy miről beszélsz, és szilárdan állsz benne és ismered az Írásokat, akkor rendben van. De ne sértsd meg őt, bármit is teszel, ne sértsd meg őt. Érted? Ne sértegesd őt, csak mondd el neki... És természetesen ő téved. Így igaz. Az illető téved, ha úgy keresztel. És bárki ember, aki az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztel, az Ige szerint tévedésben van. Így igaz.

604-Q-135 3. számú kérdés:

135. A hitvallásban az áll: „Hiszünk az örök Istenben, aki három személyben létezik: Atyában, Fiúban és Szentlélekben. Máté 28:19, 18 és 19 és 1Korinthus 13:14... Itt nem azt kellene mondani, hogy három tisztség a három személy helyett?

Igazad van. Nincsen három személy az Istenségben. És nem lehet személyiség egy személy nélkül, mert csakis egy személynek lehet személyisége. Nincsen három Isten. Csakis egyetlen Isten van, és az az Isten Jézus Krisztus. Isten egy Szellem, aki Jézus Krisztusban lakozik, és az Ő gyülekezetében lakozik, benned és bennem ma, különválasztva Magát számunkra a Szentlélek formájában, aki Maga a Mindenható Isten, benned lakozva. Igen, igazad van: az Atya, Fiú és Szentlélek az ugyanazon Istennek a három tisztsége, de nem három isten: az az Ige szerint téves.

604-Q-136 **136. Mehet-e egy olyan keresztény a Mennybe, aki nem fizet tizedet?**

Most ez egy olyan kérdés, amit nem tudok az Ige szerint megválaszolni. Mert most ez például, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek... Ha a prédikátor őszinte, csak tudassátok velünk, látjátok, és mi örömmel... Neville testvér vagy én, vagy Beeler^(biler) testvér vagy Collings^(kolinsz) testvér, vagy bármelyikünk, akik fel vagyunk kenve erre a szolgálatra, és így tovább, segíthetünk neki.

De ez a kérdés, hogy a keresztény mehet-e a Mennybe, ha nem fizet tizedet? Erre nem tudom azt mondani, hogy igen vagy nem. De hiszem, hogy minden kereszténynek kötelessége tizedet fizetni, mert ez az Úr parancsolata. „És boldogok, akik megcselekszik az Ő minden parancsolatát, mert joguk van belépni az Életbe, az Élet Fájához.” Most én hiszem, hogy a tized fizetése rendkívül fontos a keresztény megtapasztaláshoz. Néhány perc múlva egy másik kérdésben is visszatérünk erre, tudom, hogy van itt egy másik kérdés is, ami erre vonatkozik.

604-Q-137 **137. Branham testvér, megtértem és megkeresztelkedtem Jézus Krisztus nevében, de hogyan tudok megszabadulni attól a makacs szellemtől, amitől úgy látszik, hogy képtelen vagyok elszakadni?**

Nos, keresztény testvérem vagy testvérnőm, bárkiről legyen is szó, a legtöbb alkalommal, amikor valakinek makacs szelleme van, azt általában egy komplexus (kényszerképzet) okozza, amit vagy az apukájuktól, anyukájuktól, nagybátyjuktól, nagynénjüktől vagy nagymamájuktól, nagypapájuktól örökölték, vagy valakitől. És ha végigvezetjük az életét, akkor megtaláljuk... Ezt a megítélés alatt tapasztaltam, mert olyan esetekkel találkoztam a szószéknél több ezer alkalommal, akiknek ez a szellemük volt. És tudjátok, az első dolog az, hogy visszavezetem azt a szellemet a megítélés által, és rátalálok, hogy volt egy nagypapa vagy egy nagymama, vagy valaki más, akitől ezt a szellemet természet szerint örökli az ember.

⁶⁰⁵⁻⁴⁷ Makacs... A makacsság nem Istentől van. És csakis úgy lehet tőle megszabadulni, hogy hited van arra, hogy legyőzöd azt: csakis, ha keresztény vagy. Isten fia vagy lánya vagy, bármelyik, és soha nem leszel képes egyszerűen csak arra, hogy csak álljál és újra és újra és újra csak megfedd azt. Ez olyan, mintha egy csörgőkígyót próbálnánk beidomítani, aki ott fekszik, készen arra, hogy megmarjon. Ha viszont egyszerűen csak figyelmen kívül hagyod és elsétálsz tőle, akkor nem fog bántani téged. Érted? Tehát amikor érzed, hogy makacs szellem van rajtad, helyezd azt a dolgot az oltárra és hidd el Istennek, hogy az a dolog már halott és hogy soha többet nem lesz meg neked az, és csak menj tovább és egyáltalán semmi figyelmet ne szentelj neki többé: és akkor az a dolog békén fog hagyni téged. „Állj ellene az ördögnek, és az menekülni fog tőled.” Így lehet tőle gyorsan megszabadulni. Tehát ez volna a tanácsom arra nézve, hogy hogyan lehet legyőzni az ilyet. Az ördögöt hit által győzzük le. Így győzünk le minden gonoszságot: hit által.

^{605-Q-138} **138. Miért Jézus Krisztus nevében keresztelsz az Atya, a Fiú és a Szentlélek neve helyett?**

Nos, nincsen olyan dolog, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek neve. Ezért. A Bibliában senkit nem kereszteltek meg az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. A Bibliában minden személy, sőt utána is 300 évig minden személy Jézus Krisztus nevében keresztelkedett meg. Soha egyetlen apostol, soha egyetlen keresztény sem keresztelkedett meg az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében azelőtt, amikor a katolikus egyház megszerveződött a niceai zsinaton, 306 évvel az utolsó apostol halála után. Nincs olyan dolog, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek neve. Az Atya az nem egy név, a Fiú az nem egy név, és a Szentlélek az nem egy név. Ez három cím, három tisztség, három cím egy névhez: Jézus Krisztus. Ezért tehát nincs olyan dolog, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek neve. És ez nem... Ezek nem nevek, ezért én Jézus Krisztus nevében kereszteltek, ami az Atya, a Fiú és a Szentlélek neve. Érthető?

amik ellent mondanak annak, amit mi tanítunk? Nos, testvérem, ezért vagyok itt. Félreértik. Ámen. De Isten bizonyosságot tesz az Ő Igéjével és a Szentlélek jeleivel... Nem számít, mennyire félreértik, Isten megerősíti az Igét. Ámen! Istent mindig félreértették. És akik Istennel élnek, azokat Istennel félreértik, mert Isten munkálkodik bennük. Ámen. Hiszitek ezt?

Szeretem, szeretem

Mert Ő előbb szeretett engem. (Szeretitek Őt? Emeljétek fel a kezeteket és magasztaljátok!)

... megváltotta üdvösségemet

A Golgota fáján.

⁶⁴⁰⁻²⁴⁷ Örültök, hogy félreértetek benneteket? Régebben énekeltünk egy kis éneket, ami így szólt: „Megbélyegzett, megbélyegzett, megbélyegzett az Isteni Lélek.” Így van. Emberek, akik régebben szerettek, most elfordulnak tőlem, mert megbélyegzett az az Lélek. Ámen. Elvesztettem az eszem a világ dolgaira, hogy fogadjam a Krisztus elgondolását, ezért ha a Krisztus elméje van bennem, az én elmém az odafent valókat keresi. Szeretném, hogy valaki mutasson nekem más keresztséget, mint a Jézus Krisztus nevében valót. Szeretném, hogy valaki mutasson nekem egy igehelyet, ahol az áll, hogy a kígyónak nem volt magva. Szeretném, hogy valaki mutasson nekem egy igehelyet, ahol az áll, hogy három isten van. És akkor azt mondják: - Hát mit ez?

⁶⁴⁰⁻²⁴⁹ Isten küldte nekem az Ő Üzenetét és bizonyosságot tesz róla. Jelekkel erősíti meg az Igét. Ezt mondja a Biblia. Ezt nem cáfolhatják, ez egy tény. De mit csináltak? Félreértik, mert én nem az Isten Gyülekezeteinek, az Egységnek, a Kettősségnek vagy a Háromságnak, vagy az Isten Egyházának, vagy a baptistáknak, a metodistáknak, a reformátusoknak, az evangélikusoknak a nevében jövök. Én ezek közül egyik névben sem jövök, hanem csakis Jézus Krisztus nevében! És Isten az Ő irgalmából megerősíti az Üzenetet Jézus Krisztus feltámadásának erejével. Tehát még mindig Isten Lelke az, amit az emberek félreértetek. Így van, félreértik. Bizony, félreértik: mind, akik Istent félve élnek Krisztus Jézusban, félreértik, egészen az igaz Nóétól végig a mai, modern kori szentekig félreértik őket: mindig így volt, hogy az emberek félreértik. Izráel félreértette. Nem értik, képtelenek rá, mert testiek és nem... Nem tud együtt működni a lelkivel, mert egyszerűen nem keveredik vele.

⁶⁴¹⁻²⁵² De boldog vagyok, hogy olyan Országban élünk, amit nem emberi kezek csináltak. Boldog vagyok, hogy olyan országban megyünk, amihez az emberi kezeknek semmi közük nem volt. Boldog vagyok, hogy fent van a mi

következő dolog már megint csak az volt, hogy megint ott voltak az utcán és megint ugyanúgy prédikáltak. Miért? Félreértették. Nem azok az emberek csinálták azt: Isten volt azokban az emberekben, aki azokat a dolgokat tette.

⁶³⁸⁻²³⁹ Amikor elfogták a kis Istvánt a Szanhedrin udvarában akkor reggel és azt mondták: - Bíróság elé állítjuk! Amikor mind a rabbik és a zsidók és a főpapok és a szent atyák köré gyűlnek, az istenség doktorai, azt majd biztosan megijeszti őt... Úgyhogy láncra verve előállították őt, az a kis ember olyan volt, mint a bárány a vicsorgó farkasok között. Azt mondták: - Most figyeljétek, hogy majd azt fogja mondani: Mindent visszavonok, testvéreim, ne is foglalkozzatok velem... De ő azt mondta: „Ti kemény nyakúak és szívetekben és fületekben körülmetéletlenek, miért álltok ellen a Szentléleknek? Amint atyáitok tettek, ti is úgy tesztek!” Ámen. Rájöttek, hogy nem ő volt az. Köveket ragadtak, kezükkel befogták a fülüket, elkezdtek vicsorogni rá és halálra kövezték. És mikor felemelte a fejét, miközben minden oldalról ütötték őt, azt mondta: „Látom az egeket megnyílni és Jézust állni az Isten jobbán.” Ámen! És elaludt az Úr Jézus karjaiban. Amikor meghalt, azt mondta: „Atyám, ne számítsd fel ellenük ezt a bűnt.” Látjátok, félreértették, amit tettek. Pál ott állt és végignézte ezt, és később azt mondta róla: „A legkisebb vagyok közöttük, mert tanúja voltam István halálának, a Te szentédének.” Ámen. Így van.

⁶³⁹⁻²⁴³ Látjátok, az emberek félreértették ezt a lelkesedést. Ma is félreértik. Félreértik a Szentlélek hatalmát. Szent hempergőknek nevezik őket. Azt mondják, hogy elment az eszük azoknak az embereknek. Félreértik, hogy el kell veszítened azt a... Amit a helyes eszednek hívunk, mert a Krisztus elgondolása lesz benned. Nem lehet benned egyszerre a világ elgondolása és a Krisztus elgondolása, mert az egyik testi, a másik pedig szellemi. „Aki testben jár, az testi, aki a Lélek szerint jár, az szellemi.” Ámen. Ezért elengedem magam és megtalálom, Uram, Benned. Igen, uram! Tehát Istent félreértik. Nem téged értenek félre, hanem a Szentlélek készlet téged arra a dologra, és azt értik félre. Ámen. Nem ellened szólnak, hanem Ő ellene beszélnek. Az embereket félreértik. Ott elengedték őket és már mentek is vissza az utcára és már kezdték is újra. Ma ugyanez van, félreértik az embereket. Nem tudják, mi az.

⁶³⁹⁻²⁴⁵ Engem ma félreértene a szolgálatomban, hogy Ő küldött el az emberekhez. Félreértik. Mind azt mondták: - Mi hisszük, hogy Branham testvér... Nemrégiben beszéltem egy prédikátorral, aki azt mondta: - Branham testvér, mind tudjuk, hogy elküldöttél az egyházhoz, de hogy lehet, hogy Jézus nevében keresztelsz? Félreértik az Írásokat. Félreértik. Ezért küldött el engem, ez a célja az ittlétemnek. – Miért tanítod a kigyó magvát és az olyan dolgokat,

^{606-Q-139} 139. **Néhányan azt mondják, hogy Krisztus a hódészben volt a feltámadás előtt. Erre... Van erről igevers?**

Nos, ez egy Igei kérdés és az Igéből szeretnék válaszolni rá, mert így szól a kérdés: - Benne van-e ez az Igében? Szeretném, hogy lapozzatok velem az 1Péter 3:18-hoz és 20-hoz, akik hallani akarjátok ezt, akár ti kérdeztétek ezt a kérdést, akár nem, hogy ne valaki más szava miatt higgyétek el. Elolvashatjátok és megláthatjátok, hogy igaz-e vagy sem. Mindig az igazsággal akarunk maradni, és ahogyan a Biblia mondja. És ez a kedves személy, bárki legyen is, a Bibliából akarja megismerni az erre vonatkozó utalást, hogy tudja, hogy így van-e vagy sem.

⁶⁰⁶⁻⁵³ Tehát látjuk ezt... Ha megtaláltam. Ez az öreg Biblia mindjárt szétesik, mert már több éve használom. Mindjárt megtalálom itt, és azt hiszem, talán... Egy pillanat, testvérem, biztos vagyok benne, hogy ez... Nézzük csak, pontosan Timóteus és Titusz után jön, és a Zsidókhoz írt levél után. Igen, megvan. Köszönöm. 1Péter 3, az 1Péter levél 3. fejezete. A 3. fejezet, és kezdjük a 18. verssel.

Mert Krisztus is egyszer szenvedett a bűnökért, igazakért és hamisakért, hogy behozhasson bennünket Istenhez, meghalván testben, de életre keltve a Lélek által (életre keltve a Lélek által), amely által Ő elment és prédikált a börtönben lévő lelkeknek, akik valamikor engedetlenek voltak, amikor Isten hosszútűrése várt Nőé idejében, miközben a bárka épült, melyben néhány, vagyis nyolc lélek mentetett meg a víz által.

⁶⁰⁶⁻⁵⁴ Most lapozzunk az ApCsel 2-hoz: ApCsel 2, és a 30. verset nézzük. Az ApCsel 2-ben Péter apostol beszél. ApCsel, 2. fejezet és a 30. verset: ezt írtam fel magamnak ide.

Ahol... Mivel próféta volt, tudva, hogy Isten esküvéssel esküdött neki, hogy az ő ágyékának gyümölcseiről, a test szerint, hogy feltámasztja Krisztust és az ő trónjára ülteti; meglátta a Krisztus feltámadása előtt, hogy a lelke nem hagyatik a pokolban, és hogy a teste sem lát romlást (Krisztus teste).

A lelke leszállt a pokolba és prédikált a szellemeknek, illetve a lelkeknek, akik nem tértek meg Nőé idejében hosszútűró napjaiban. A lelke valóban lement a pokolba és ott prédikált a szellemeknek, és aztán feltámadt a harmadik napon. Ez van az Ige szerint, ez az igazság.

^{607-Q-140} 140. **Elveszett-e az öt szűz?**

Feltételezem, hogy itt azt a kérdést kérdezik az öt szűzről, ahol az öt okos és az öt balga szűz volt. Ha velünk voltál a Jelenések könyvéből való utolsó tanításokon, akkor látjuk, hogy ott voltak azok a szűzek: az öt balga

szűz nem veszett el, viszont nem mehetek be a menyegzői vacsorára: hanem szenvedtek az üldöztetésben és mártírhálált haltak, aztán feltámadtak az utolsó napon az általános feltámadásban. Ezek azok az emberek, ahol Ő különválasztotta a juhokat és a kecskéket, értitek, és ott álltak az ítéleten. Azt mondod: - Branham testvér, mi nem állunk meg ott, a gyülekezet?

Nem, uram. Mi nem állunk meg az ítéletre. Mi most állunk az ítélet előtt. Isten a bűneinket Krisztusra ontotta, és mi... „Aki hallja az én szavamat (János 5:24) és hisz Benne, aki elküldött Engem, örök élete van: és nem jön az ítéletre, hanem átment a halálból az életre.” Tehát a gyülekezet számára nincs többé ítélet: felvitetik az elragadtatásban és visszajön, hogy megítélje azokat az embereket, akik nem fogadták a Szentlelket. Nem azt mondja-e Pál, hogy nem akarja, hogy bíróságra menjünk a hamis bírához: „Hát nem tudjátok, hogy a szentek ítélik meg a földet?” Krisztussal együtt fogunk ülni és királyokat és papokat ítélni meg, és megítéljük mindezeket az embereket, akiknek prédikáltunk és akiknek beszélünk a Szentlélek keresztségéről, és akik elutasították azt. Gondoljatok bele! Nem, nem vesztek el, de soha nem lesznek benne a Menyasszonyban. Feljönnek a második feltámadásban, de soha nem lesznek benne a Menyasszonyban, hogy aszerint ítéltessenek meg, ahogyan az általuk elfogadott Világossággal bántak. Ez a rész Krisztuson fog múlni. Viszont nem vesztek el.

608-Q-141 141. Branham testvér, az 1Korinthus 14. fejezet 34. és 35. versében az áll: „Az asszonyok pedig hallgassanak a gyülekezetben, mert nem megengedett számukra a beszéd.” 35. vers: „Mert szégyen egy asszonynak beszélni a gyülekezetben.” Tehát ha egy rövid hajú asszony beszél, nyelveken szól a gyülekezetek... A gyülekezetben, akkor rajta keresztül a Szentlélek beszél-e, vagy pedig egy hamis szellem?

Nos, te... És ez egy nagyon nehéz kérdés, és csakis a tőlem telhető legjobb tudásom szerint válaszolhatom meg. Értitek? Én nem ítélni tudok meg, mert nem ítélni tudok meg. De azt hiszem, olyan sokszor... Van itt egy másik kérdés is, ami pontosan ide tartozik. Ha tehát egy személy nyelveken szól, ő istentől van felkenve. Értitek? Lehet, hogy nem tartják a rendet, ez igaz lehet, és lehet, hogy olyasmit tesznek, ami helytelen; de én nem mondanám azt, hogy az nem a Szentlélektől van, mert nem tudhatom. Értitek? És most, sokszor van, hogy ez... Az emberek rosszul ítélik meg egymást. És ez rossz dolog. Azt mondod: - Hiszen rövid haja van, és rövid ruha van rajta, akkor biztos, hogy nem a Szentlélek van rajta... Ne mondjátok ezt. Ne tegyétek, mert nem helyes. Nem tudod, hogy mi van annak az asszonynak a szívében. Semmit nem tudtok róla. Tudjátok, hogy a Szentlélek úgy vezetné őt, hogy egy kicsit jobban viselkedjen, ez igaz lehet. De én mondom neked: te

abban a felső szobában, és az összes ajtót beretesztették, hogy a zsidók ne juthassanak be és ne bántassák őket.

637-229 Aztán hirtelen, amint mind ott voltak fent és járkáltak, jött egy hang a mennyből, mint egy hatalmas, zúgó szél, ott forgott körbe, és tűznyelvek kezdtek rájuk ülni. Az ajtók kinyíltak, az ablakok megnyíltak, és már mentek is az utcára. És félreértették őket, annyira, hogy azt mondták: „Új bortól részegedtek meg ezek? Részegek, mert halljuk, hogy halandzsáznak valamit, és nem tudjuk, hogy miről beszélnek.” Aztán hirtelen azt mondták: „Hogy-hogy mindegyiküket a saját nyelvünkön halljuk, hát nem galileaiak ezek?” Félreértették, hogy ez volt az Atya ígérete. Aztán Istennek volt egy prófétája, aki fel tudott állni és beszélni. Péter azt mondta: „Jeruzsálem lakosai, és akik Júdeában laktok, ne értsétek ezt félre! Ez az, amiről Jóel próféta beszélt: És lesz az utolsó napokban, mondja Isten, hogy kitöltöm az Én Lelkemet minden testre. És cselédeimre és szolgálaimra kitöltöm az Én Lelkemet, és prófétálni fognak. Csodákat mutatok az égben fent és a földön lent, és tüzet, párákat és füstoszlopot. És lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és szörnyű napja, hogy aki segítségül hívja az Úr Nevét, megmentetik.” Isten munkája volt az! A Szentlélek volt az, de ők mégis félreértették!

638-233 Félreértették. Mindig félreértették. Az emberek Nőé idejében félreértették Őt. Az emberek Dániel idejében félreértették Őt. Az emberek János idejében félreértették Őt. Az emberek a próféta idejében félreértették Őt. Az emberek a pünkösdi korban félreértették Őt. Az emberek ma is félreértik Őt, még mindig ugyanúgy. Nem értik, mert félreértik. Itt az ideje, hogy összehasonlítsuk a természet szerintit a szellemivel! Amikor az emberek most... Pünkösdi napja után mind betöltek a Szentlélekkel, volt egy nagy összejövetelük, és előszóltak egy embert, aki anyja méhe óta nyomorék volt... Ketten mentek az utcán és ez a koldus egy dobozt rázogatót és pénzért koldult. És azt mondta: „Ezüstöm és aranyam nincs, de amim van, azt adom neked.” Azt mondta: „A názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj!” És megfogta az ember kezét és felállította, és a lábfeje és a bokacsontjai rögtön megerősödtek. Elkezdett járni, és ugrándozni, és kiabálni és Istent magasztalni, és bement a templomba. És az emberek mind összegyűltek, és kiabáltak és örvendeztek. Hiszen ez valami rendkívüli volt!

638-236 És börtönbe zárták őket és megfenyegették őket, hogy többet ne prédikáljanak Jézus nevében. És Péter azt mondta: „Kire hallgassunk, Istenre vagy emberre?” És szabadon engedték őket. Azt gondolták, hogy miután megostorozták őket egy kicsit és megfenyegették őket, hogy következő alkalommal felakasztják őket vagy megégetik őket, vagy megfeszítik őket, vagy ilyesmi; azt gondolták, hogy ettől majd csak abbahagyják. De a

asszony pedig megértette. Simon azt mondta: - Ez csak egy ember... Az asszony azt mondta: - Ő Isten, az én Üdvözítőm... Félreértették. És ma is félreértik.

⁶³⁶⁻²²² A tanítványok a Golgotánál, ők is félreértették Őt, amikor megtagadták és elmentek onnan. Hogyan láthatták azt az embert, egy embert, akiről tudták, hogy csodákat tett és halottakat támasztott fel, és mégis odaadta Magát a halálnak, hogy felment oda, megverve és sírva, amint a gúnyolódók nyála csorgott az arcán és a vér összekeveredett azzal a nyállal, ahonnan marokszámra tépték a szakállát, és addig korbácsolták a hátát, hogy már a csontja is kilátszott, és rugdosták Őt és verték és átkozták: részeg katonák verték végig az utcán, és Ő csak állt és hagyta őket, hogy ezt tegyék? Félreértették, ezért távolabb álltak meg. Így van.

Az ördög is félreértette Őt. Az ördög azt mondta: - Nyilván lehetetlen, hogy Isten Fia ott álljon és hagyja, hogy így bánjanak vele, hogy csak átkozzák és hogy az én tanítványaim azt tesznek vele, amit akarnak, ő meg csak úgy tűri. Nem az Isten Fia.

⁶³⁶⁻²²⁴ A farizeusok, a papok is félreértették Őt. Azt mondták: „Ha Te vagy az Isten Fia, hozd le magad arról a keresztről.” A baloldalt lévő tolvaj is félreértette Őt. Azt mondta: „Ha Te vagy az Isten Fia, vegyél le minket a keresztről, és mentsd meg Magadat is.” A jobboldalt lévő tolvaj viszont megértette Őt, és azt mondta: „Mi gonoszt cselekedtünk, és megérdemljük, amit kapunk, de ez az Ember semmi rosszat nem tett. Uram, emlékezzél meg rólam, amikor a Te Országodba mész.” És figyeljétek meg azt a Hangot, amely visszajött és azt mondta: „Ma velem leszel a paradicsomban.” Az a tolvaj megértette, hogy Isten volt az, aki meghalt a bűneinkért. Csakis úgy halhatott Ő meg, hogy testben halt meg. Hiszen Szellemben nem halhatott meg, mert Ő az Örök Szellem. Ezért testben kellett meghalnia, és ők egyszerűen félreértették ezt. De ő megértette.

⁶³⁷⁻²²⁸ Aztán egy napon, úgy tíz nappal ez után, vagy úgy negyven nappal ez után, vagy ötven nappal, a tanítványok felmentek a felső szobába és ott maradtak tíz napot és tíz éjszakát, amíg az ötvenedik nap eljött. Aztán hirtelen egy hang jött a mennyből, mint egy hatalmas, zúgó szél. Mert Jézus azt mondta nekik: „Íme, Atyám ígéretét küldöm el nektek, de várjatok Jeruzsálem városában, amíg felruháztatok erővel a magasságból.” Tudták, hogy el fog jönni. Tudták, hogy meg kell történnie. „Menjetek fel oda, és várjatok, amíg elküldöm.” Ott fent vártak. Bűnt vallottak, és mindentől kiűrtették az elméjüket és a szívüket. Várákoztak, mind egy akaraton, egy helyen, az ígéretre várva, oda-vissza járkálva, férfiak és asszonyok, ott járkáltak együtt

és én engedjük, hogy Isten ítélje ezt meg, és te és én csak imádkozzunk azért a személyért, hogy Isten megmutassa neki a Világosságot.

⁶⁰⁸⁻⁶² Nemrégiben beszélgettem itt egy emberrel. Volt egy zongoristám, akin egy kis rövid szoknya volt, és gondolom, hogy az nem igazán volt úgy jó. És ennek a hölgynek rövid haja volt, mert ő még csak egy kisbaba volt ezen az Úton, és ő zongorázott itt. És az a férfi odajött hozzám és majdnem darabokra szedett és azt mondta: - Te meg pünkösdi prédikátor létedre hogy engedhetsz egy olyan asszonyt odaülni, egy ilyen rövid hajút... És csak mondta és mondta tovább. Azt mondtam: - Nos, azt hiszem, hogy abban az asszonyban jó szellem van. Természetesen nem értek egyet azzal a fajta szoknyával, amit hord, ami két részből áll, ami most a divat... Olyan nagyon vékony anyagból van, hogy átlátszik rajta az alsóneműje. Szerintem ez nem jó, és én nem szeretem az ilyet, természetesen nem. De nem tudhatom... Lehet, hogy Ő is ugyanannyira betöltekezett a Szentlélekkel, mint bárki más: nem tudhatom. Ezt csakis Isten tudja. De semmiképpen nem ítélném el azt az asszonyt, és nem mondanám ránézésre, hogy ő biztosan a pokolba megy. Ugyanennek az illetőnek volt egy hölgy a gyülekezetében, akinek hosszú haja volt és hosszú ruhát hordott és olyan indulatos volt, hogy láncfűrészszel is neki ment volna az embernek, annyira nem tudott magán uralkodni. Tehát a hosszú haj és a hosszú szoknya nem visz téged a mennybe. Nem, uram. Hanem csakis a benned lévő Szellem az, ami a mennybe visz. De ha te keresztényként...

⁶⁰⁹⁻⁶⁶ Aztán emlékezzünk arra, hogy sokszor a pásztorok nem említik meg ezeket a dolgokat, és az emberek csak úgy maguktól mennek úgy tovább, és azt gondolják, hogy rendben van. De a pásztoroknak nagyon is hangsúlyoznia kellene ezeket. És aztán a testvérnőknek a gyülekezetben, akik tiszta jelleműek és szépen öltözködnek, nekik a kedvesség példaképeinek kell lenniük: anyáskodóknak és testvérieseknek. És azt hiszem, hogy bárki asszony aki anyáskodó és istenfélő és testvéries, menjen oda egy ilyen asszonyhoz és a Lélek kedvességével csak üljön le vele és beszélgessen el azzal a hölgygel. És ha Istentől van ő, akkor a Szentlélek meg fogja vele értetni ezeket a dolgokat, és akkor kiigazítja magát. De amikor gyorsan nagyon elítélünk valakit és szinte a földbe tapossuk, azzal kárt okozhatunk annak a nemrég született kisbabának. Értitek? Tehát én nem ítélném el azt a személyt.

⁶⁰⁹⁻⁶⁸ Na most a nyelveken szólóval kapcsolatban. El kell valamit itt mondanom, ami talán furcsa lehet, és ha nem értetek egyet vele, az is rendben van. Látjátok, sokszor helytelenül ítélkezünk ilyen dolgokban. Próbáljuk meg mindig a legjobbat gondolni bárkiről, aki próbálja a helyes dolgokat cselekedni. A legjobb buzdításunkat fejezzük ki számukra. Óh, hiszen ők próbálkoznak! Nem ismerjük a szívüket, ha csak nem vagy a megítélés alatt.

És ha tévednek, akkor... A Biblia mondja: „Ha egy testvér elesik a bűnből, akkor azok, akik lelkiek, menjenek el ahhoz a testvérhez a szellem szelídségében, hogy ti magatok is kísértésbe ne esetek, és lássátok meg, hogy vissza tudjátok-e békíteni azt a testvért Istenhez.” Látjátok? Ne mondjátok azt nekik, hogy nem jó szellem van rajtuk, mert...

⁶⁰⁹⁻⁷⁰ Figyeljete, mondok most valamit, ami talán szíven üt titeket egy percre, úgyhogy csak üljete addig nyugodtan. A Szentlélek egy képmutatón keresztül is tud szólni. Pontosan. Láttam megtörténni, és bizonyítani tudom az Igéből, hogy ez igaz. Bizonyítani tudom az Igéből, hogy a démoni hatalmak felveszik azokat a szellemeket és használják őket, bizony, hogy felveszik azokat az ajándékokat és használják őket. Ott álltam... És láttam az ördögöket nyelveken szólni és magyarázni azt. És láttam képmutatókat felvenni a Szentlelket és beszélni vele. Ezért van, hogy nem mondhatjuk, hogy a nyelveken szólás az egyetlen bizonyítéka a Szentlélek meglétének.

⁶¹⁰⁻⁷¹ Nos, korában, amikor először bekerültem a pünkösdbe, elmentem Mishawakába, Rowe ^(róv) testvér gyülekezetébe. Összejövetelt tartottak ott a Jézus Neve közösségben. Én nem értettem egyet a Jézus Neve-csoporttal, mert nincs... De ők a testvéreim, és azért mondom ezt el... „Keresztelkedjete a Jézus Krisztus Nevében való újjászületésre!” – én nem hiszek ebben. Én nem hiszem, hogy a víz ment meg bennünket a bűntől. Hiszem, hogy Jézus Krisztus Vére az újjászületés. De ezek az Egység-hívő emberek az újjászületésre keresztelnek. A Jézus Neve-csoport csak Jézus Nevében keresztel, és így hiszik, hogy megmentetnek, mert: „Térjete meg és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus nevében a bűneitek bocsánatára.” De mi jön először? Megtérés, Istentől való megbánás a bűneink miatt, és aztán a tőlük való elfordulás. Aztán keresztelkedjünk meg Jézus Krisztus nevében, az már úgy rendben van. Mindezt a bűneink bocsánatára cselekedjünk.

⁶¹⁰⁻⁷⁴ Tehát több ezer ember volt ott. Abban az időben még élt a faji megkülönböztetés északon... Illetve délen, és itt fent kellett megtartaniuk az alkalmat, mert sok színes bőrű testvér is el akart jönni erre az összejövetelre. És ott Mishawakában mind együtt voltak a színesek és a fehérek, de ezt akkoriban a déli államokban még nem lehetett volna megtenni. Nos, láttam két fehér embert az ülésükön. Én soha korábban nem hallottam ilyen üzeneteket akkor. És az a két ember felállt és nyelveken szólt, a másik pedig magyarázta, és pontosan elmondták az embereknek ott az összejövetelen, hogy milyen problémájuk volt és hogy miket cselekedtek. Aztán a másik szólt nyelveken és az első magyarázta. Azt gondoltam magamban: - Nahát, angyalok közé kerültem! Ilyenről még csak nem is hallottam!

⁶³⁵⁻²¹⁵ Amikor a római katonák egyszer visszamentek, meghallgatták Őt és azt mondták: „Soha ember még így nem beszélt. Soha senkit nem hallottunk így beszélni.” Nem ember beszélt ott, hanem Isten. Igen, uram. Az emberek nem beszélnek úgy. Az ember beszél és szólja az Írásokat, Jézus pedig életre kelti az Írásokat. Az ember nem úgy él, hogy: - Az Írás itt ezt mondja, tessék, itt van... Az ember azt tudja elmondani, hogy mit mond az Írás, és nagyjából ez minden, ami tőle telik. De Jézus azt mondhatta: „Én és az Atyám Egy vagyunk, az Atyám Bennem lakozik. Aki Engem látott, az látta az Atyát.” Ezt senki más nem mondhatná. Ámen. Hallelujah! Így van. „Aki Engem látott, látta az Atyát.” Senki más nem mondhatná ezt. Nem csoda, hogy azok a katonák azt mondták: „Soha ember még így nem beszélt.” Nem úgy beszél, mint egy írástudó vagy egy prédikátor: hanem hatalommal szól. És még az ördögök is engednek Neki, és a szelek és a hullámok is engedelmeskedtek Neki. Az gondolták, hogy egy ember volt, de Ő Isten volt. Látjátok, félreértették Őt.

⁶³⁵⁻²¹⁸ Azt mondták: - Hiszen fattyúnak születél, házasságon kívül, és te próbálsz minket tanítani? Tudjuk, hogy örült vagy és hogy az ördög van benned! Samáriai vagy, ott jártál, és most démonok vannak benned. Te próbálsz minket, szent rabbikat tanítani? Ő azt mondta: - Atyátoktól, az ördögtől vagytok... Igen, félreértették Őt, nem tudták, kicsoda Ő. Ma is ez a baj: az emberek próbálják Őt olyas valamivé tenni, ami Ő nem. Ő nem csak egy ember: Ő Isten egy emberben. Nem egy harmadik személy, hanem az Egyetlen Személy. Igen, uram. Bizony, félreértik Őt. ⁶³⁵⁻²²⁰ Az a farizeus, aki akkor meghívta Őt vacsorára, egy nagy fogadásra, ő is félreértette Őt. Azt gondolta, hogy majd csak úgy meghívja oda. Prédikáltam erről egy üzenetet nemrégiben reggelinél, azt hiszem, Chicago-ban egy reggelinél. A farizeus azt mondta: - Nézzed már, ott ült hátul, koszos lábbal, meg minden. Az a kis asszony meg bejön és megmossa Őt a könnyeivel, és megtörölgeti a hajával... Azt mondta: - Ha tényleg próféta lenne, tudná, hogy miféle asszony mossa a lábait. Nem is próféta... Jézus pedig felállt és azt mondta: „Simon, mondanék én neked valamit...” Ámen. Egyszerűen csak félreértette, ez minden. Azt mondta: „Én... Te hívtál meg Engem, hogy jöjje, és én a sok dolgom közepette is elfogadtam a meghívásodat. És amikor... Nem is jöttél eléem az ajtónál. Nem mostad meg a lábamat. Nem kentet meg a fejemet. Nem csókolgáltál meg üdvözlésül. Csak úgy beengedtet engem koszosan és izzadságszagúan, és leültettél oda a sarokba, hogy kinevethess engem. De ez az asszony, ez az asszony, egyfolytában a lábamat csókolgatja, és a megtérés könnyeivel mosta meg! (Milyen gyönyörű víz az!) És megtörölte a hajával. Van valamim, ami ellened szól, Simon. Bizony mondom neked, hogy megbocsáttatott mind az ő sok bűne...” Ámen! Simon félreértette, az az

ugyanazokat az eredményeket hozza meg, mint amiről a Biblia beszélt, hogy meg fogja hozni: akkor pedig Istennek kell lennie. Egyszerűen csak félreértitek, ez minden. Istent félreértik.

⁶³³⁻²⁰⁸ A tanítványai sem értették meg a csodát, amit aznap éjjel tett, amikor beszállt abba a csónakba és azt mondták: „Milyen ember ez, hogy még a szelek és a hullámok is engedelmeskednek Neki?” Félreértették, hogy Ő nem egy ember volt: hanem Isten. Ez ma a baj az emberekkel. Egy kis kabalát akarnak csinálni belőle, vagy valami mást, aki szerencsét hoz. Mintha Ő is csak egy egyszerű kis ember lenne. De Ő nem egy helybéli kis fiúcska volt: Ő Jehovah Isten volt! Ezt félreértették. Arra számítottak, hogy Ő is csak egy lesz közülük. De Ő nem egy volt közülük, hanem Ő Isten volt közöttük. Több volt, mint ember. Amint gyakran mondtam: Ő egy ember volt, amikor éhes volt, de Isten volt, amikor megetette az ötezer embert kenyérrel két kenyérből és néhány darab halból. Ember volt, amikor fáradtan ott ült a csónak hátuljában, de Isten volt, amikor lecsendesítette a szeleket és a hullámokat, és engedelmességre bírta őket. „Milyen ember ez?” Ő nem egyfajta ember volt, hanem Ő Isten volt, emberben megnyilvánulva. Félreértették Őt. Azt gondolták, hogy ember, Mária fia, egy ács: de Ő Isten volt, testben megmutatkozva. Ámen.

⁶³⁴⁻²¹¹ A római katonák félreértették Őt, amikor bíróság elé állították és egy rongyot tekertek a szeme köré, és amikor a fejét ütötték és azt mondták: „Ha próféta vagy... Mind azt mondják, hogy próféta vagy, hát mondd meg nekünk, hogy ki ütött a fejedre!” Látjátok, félreértették, amit Jézus mondott: „Csakis azt teszem, amit az Atya mutat, hogy tegyek. Azt teszem, amit az Atya mutat nekem, és azt teszem, amit Ő mond, hogy tegyek.” Ezt félreértették.

⁶³⁵⁻²¹³ Félreértették a szolgálatát. A zsidók félreértették Őt: barátjuk és a megváltójuk lett, és mégis valami gonosznak akarták Őt feltüntetni. Félreértették a szolgálatát. Azt mondta: „Felkel a dél királynője az ítéletben ezzel a nemzedékkel és megítéli azt, mert a föld legmesszibb részeiről is eljött, hogy meghallja Salamon bölcsességét. És most egy Salamonnál is nagyobb van itt.” De ők félreértették azt, hogy Ő nagyobb volt Salamonnál. Azt gondolták, hogy csak egy ember. Sokan azt gondolták, hogy házasságon kívül született, hogy rossz családból származott, amiben ilyen hajlamok voltak és így tovább, hogy csak egy fattyú gyermek volt. Amiről egy kérdésünk is volt, hogy még csak nem is tudták... Hiszen azt mondták: „Tudjuk, hogy parázñaságból születél. Ördög van benned. Akkor hogyan próbálsz meg minket tanítani? Hiszen rabbik vagyunk...” Azt mondta: „Ti atyátoktól, az ördögtől vagytok.” Látjátok, félreértették.

⁶¹⁰⁻⁷⁵ Egész éjjel ott voltam a kukoricamezőn és imádkoztam. Mivel kisbaba... Én hittem, hogy az ajándékok és az elhívások megbánás nélkül valók, mivel én is mindig képes voltam látomásokat látni. És másnap délelőtt felkértek engem, hogy beszéljek, és úgy is tettem. Ott kint sok ember volt, akik odajöttek hozzám és meghívtak az összejöveteleikre, bár én baptista voltam. Úgyhogy csak mentem, és beszélgettem velük. De egy idő után annyira akartam volna találkozni azzal a két férfival. Még soha nem hallottam... Elfehéredett a szájuk, felálltak és nyelveken szóltak. Aztán felállt a másik és kezdte mondani: - ÍGY SZÓL AZ ÚR, itt van Jones ^(dzsónsz), aki ezt meg ezt tette tegnap előtt. Amikor végimentél a házban, felvetted azt a noteszt, ami ezé az emberé, amit ez az illető elvesztett. ÍGY SZÓL AZ ÚR, most add vissza a noteszt! – Isten irgalmazzon nekem, már adom is! Látjátok, az igazságot mondták, ilyeneket mondtak az embereknek. Azt gondoltam: - Óh, mennyire csodálatos ez! És aztán azt gondoltam: - Ez Isten!

⁶¹¹⁻⁷⁹ Aztán találkoztam az egyikükkel és miközben beszélgettünk, imádkoztam: - Istenem, nekem is hadd legyen meg ez, bármi is legyen ez a dolog... Nem tudtam, minek nevezzem, hogy látomások-e, egyszerűen nem tudtam, hogyan nevezzem. És amikor az a dolog elém jött és megragadtam a figyelmét, akkor csak beszéltem hozzá, amíg el nem értem a szellemét, éppen úgy, mint az asszony a kútnál... Jézus is ezt tette az asszonnyal a kútnál. Csak beszéltem, amíg el nem értem a szellemét. És ő egy keresztény ember volt, Isten egy igazi, tiszta szentje. Azt gondoltam magamban: - Áldott legyen az Úr neve! Aztán találkoztam a másik férfival is, úgy fél órával később, és vele is beszélgettem. És ha még beszéltem képmutatóval, hát ő egy igazi képmutató volt! A felesége sötét hajú, de ő egy szőke nővel élt együtt és két gyermeke is volt tőle, és mégis ugyanazzal a Lélekkel beszélt, amivel az első férfi, és ugyanúgy magyarázta a nyelveken szólást, és minden pontosan igaz volt.

⁶¹¹⁻⁸¹ A megtérésem előtt volt egy megtapasztalásom egy sáman táborban az indiánokkal. Ők ördög táncoltatók. Fognak egy kígyót és maguk köré tekerik és eljárák a kukorica táncot, és nyelveken szólnak és magyarázzák azt, és pontosan az igazságot mondják el az ott lévő emberekről. És láttam egy varázslót aki fogott egy ceruzát, és letette, és láttam a ceruzát felemelkedni és idegen nyelveken írni és magyarázni az írást, amint pontosan elmondta az embereknek, hogy miket csináltak. Ez spiritiszta összejövetelen... Tehát azt mondtam, látjátok: - Ördögök közé jöttem! És csak hagytam az egész dolgot.

⁶¹²⁻⁸³ Úgyhogy egy napot Green's Mill ^(grínz mill)-ben voltam és ott imádkoztam a barlangomban, nem ezzel kapcsolatban, és kijöttem onnan és letettem a Bibliámat. Én... Nagyon dohos volt ott a barlangban, és vágytam a napfényre, és már délután volt, úgyhogy kijöttem onnan és letettem a Bibliámat. Egy

kicsit olvasni akartam ott a farönkön, ami a hegy oldalában feküdt. És letettem a Bibliát és elkezdtem olvasni. És a szél újra és újra a Zsidó levél 6. fejezetéhez lapozott. Azt gondoltam: „Talán az Úr azt akarja, hogy ezt olvassam el.” Elolvastam. „Mi, akik egyszer megvilágosítottunk és részesültünk a Szentlélekből, hogy elesünk... Megújítani magunkat újra a megtérésre. Az eső előhozza... A föld előhozza a gyümölcsöket és elküldetik az eső, hogy öntözze azokat és a tüskéket és töviseket is, akik elutasítják, amit a végén elégetnek” – valahogy így szól az a rész. Elolvastam és azt gondoltam: „Dicsőség az Úrnak!” Aztán átlapoztam és azt gondoltam: „Hát, olvasok valahonnan máshonnan valami mást.” Újra letettem a Bibliát, megvakartam a szemem, és a szél megint a Zsidó 6-hoz lapozott. Hát, ez három vagy négy alkalommal is megtörtént, de legalább háromszor. Azt gondoltam: „Én semmi rosszat nem látok ebben. Miről van itt szó?”

⁶¹²⁻⁸⁶ Csak hadd... Már sokszor elolvastátok a Zsidó 6-ot: „Tüskék és tövisek. Az eső a földre hullik, hogy megöntözze azt, hogy növekedtesse. Látjátok? A gyümölcséért. De az a föld, amely töviseket és tüskéket terem, elvettetik, és a végén megégettetik.” Egyszerűen semmit nem tudtam ebből kihámozni. Azt gondoltam: „Nos, a tüskék és a tövisek elégettetnek, Isten pedig az Ő búzáját begyűjti a csűrbe, és ezzel el is van rendezve.” Azt mondtam: „Semmit nem látok ebben.” Ott ültem, néztem, és egy látomás jött elém. És láttam a világot így forogni, és táblákra volt osztva, mert készen állt az ültetésre, És jött egy fehér ruhás ember, fejét behajlítva a magokat tartalmazó zsákba, és úgy ment. És nem tudom, hogy emlékeztek-e a régi rendszerre, hogy hogyan... Én apukámat láttam, mikor ezt csinálta. Így szórta a magot a kezéből, és a magok így lehullottak. Nos, ez az ember is így vetette el a magokat. És ahol elhaladt, mögötte már nőtt is ki a búza.

⁶¹²⁻⁸⁹ Nos, amint elment a látóhatáron, láttam valami feketét feljönni: mint egy fekete holdat. És odanéztem, és az a dolog közelebb jött: egy teljesen fekete ember volt, fekete ruhában. Így osont végig, így. És neki is volt magos zsákja, tele konkollyal. És elszórta a konkolyt a búza között, először erre, aztán arra. És mögötte kinőttek a konkolyok, a tüskék, tövisek, bogáncsok és minden más. Nos, azt gondoltam: „Szégyellhetné magát az az ember, hogy ilyen tesz!” Egy látomás volt, és nem is gondoltam, hogy ez az Igéről szól. Értitek? És azt mondtam: - Az az ember konkolyt ültet a másik ember búzatáblájába! És aztán nagyon meleg lett. A kis búza lehorgasztotta a fejét és azt mondta: óh, óh, mintha levegő után kapkodott volna. A kis konkoly is lógatta a fejét: óh, óh, ő is vízre szomjazott. Mindenki az esőért imádkozott. Aztán egy idő után... Egy nagy villámló felhő jött oda, és elkezdett szakadni az eső, és az eső a földre hullott. Amikor ez megtörtént, a kis búza elkezdett ugrálni és kiabálni: -

egyszerűen csak éjszaka tudott vele leülni beszélgetni. De végül eljutott Hozzá, és ott maradt, amíg beszélgethetett Jézussal. És amikor Jézus azt mondta... Azt mondta Neki: „Rabbi, tudjuk, hogy Istentől küldött tanító vagy, mert senki ember nem teheti ezeket a dolgokat, csak ha Isten Vele van.” Jézus azt mondta: „Hacsak újjá nem születik az ember, nem léphet be az Országba, még csak nem is láthatja az Országot.” És az a nagy rabbi, Izráel mestere azt mondta: „Én, egy öreg ember... Menjek vissza anyám méhébe, és szülessek meg újra?” Látjátok, ő félreértette, amiről Jézus beszélt, egyszerűen nem értette meg. Jézus a szellemi születésről beszélt, ő pedig a természet szerinti születésre értette. Így félreértette Őt, nem értette meg. Egyszerűen csak... Az emberek úgy... Éppen, mint Nikodémus: sokan félreértjük Isten dolgait, mert csak a természet szerinti dolgokra vonatkoztatva vesszük azokat.

⁶³²⁻²⁰⁰ Mint amikor egy orvos azt mondja: - Óh, nem hiszek én az isteni gyógyításban. Szerintem nincs olyan... Hallottam egyszer egy orvost, aki az irodájában egy asszonnyal beszélgetett, és azt mondta... És nem tudta... Az orvos tudni akarta, hogy mi lett az asszony daganatával. Az asszony azt mondta: - Branham testvér imádkozott értem, és az Úr meggyógyított engem... Azt mondta az orvos: - Nem hiszem el... Azt mondta: - Sosem tudnék ilyesmit elhinni... Az asszony azt mondta: - Akkor találja meg a sebhelyet... Azt mondta: - Mit tett rá? - Azt mondta: - Semmit. egyáltalán semmit. Egyszerűen csak felszólított az összejövetelen, és az a dolog eltűnt onnan... Én pedig ott ültem a szomszédos szobában, bizony, ott ültem és figyeltem. Az asszony nem tudta, hogy ott vagyok. És az orvos sem tudta, hogy ott vagyok, mert nem ismert engem. Látjátok? És én ott ültem. És azt mondta... Éppen valakit elkísértem az orvosi rendelőbe. Így volt. És kihallatszott, amit beszéltek, és ki is jöttem onnan azzal a beteggel, amikor megtudtam, hogy nem hisz. Tehát azt mondta: - Egy szót sem hiszek az egészből... Soha nem láttam semmit, ami ilyen tehetne. Egyszerűen nem hiszem el... Azt mondta: - Látnom kell, mielőtt elhinném... Az asszony azt mondta: - És mi van a daganatommal? Az orvos azt mondta: - Látnom kellene, amint eltűnik, hogy elhiggyem...

⁶³³⁻²⁰⁶ Látjátok, a látás nem hit. „A hit a nem látott dolgok anyaga.” Látjátok, először el kell hinned, mielőtt megtörténik. Tehát az az ember nem volt hívő, és ezért az egész dolog egy rejtély volt számára. Nem tudta, miről beszél, mert képtelen volt megérteni: számára egy rejtély maradt. Az emberek azt mondják ma: - Óh, én nem hiszek az isteni gyógyításban. Nem hiszek én abban a Szentlélekben! Nem hiszek a nyelveken szólásban. Nem hiszek abban a kiabálásban! Nem hiszek semmi ilyesemben! Nem hiszek benne... Miért? Mert ez egy rejtély. Egyszerűen csak félreértik. Ez Isten: itt a Bibliában. Itt van és

Üdvöztő: hogy Ő Izráel Királya lesz. És két éven át jöttek Indiából a Tigris-folyó mentén, át a sivatagokon, át a hegyeken, át mindenben. Eljutottak Jeruzsálem városába egy este úgy napnyugta körül, és azt kiáltották: „Hol van Ő, a zsidók Királya? Hol van?”

⁶³¹⁻¹⁸⁸ És a dologról senki nem tudott semmit. Furcsa dolog volt, hogy megszületett a zsidók Királya, és hogy onnan több száz mérföldre élő emberek tudtak erről, de abban a városban, ahol Ő megszületett, azon a helyen, ahol megszületett, abból a népből, akiknek született; ők semmit nem tudtak erről. Félreértették a bölcseket. Azt mondták: - Nincs is olyan, hogy a zsidók Királya. Van nekünk itt királyunk: Heródes... Félreértették a születésekor, amikor megszületett. Mária már akkor várandós volt, mielőtt hozzáment volna Józsefhez. Félreértették... Azt gondolták, hogy házasságon kívül született, és nem tudták, hogy az a Gyermeke a Szentlélek által fogant benne. Félreértették. Az a tett Istentől volt, és az emberek félreértették. Ma is félreértik: Isten tetteit általában félreértik.

⁶³¹⁻¹⁹¹ Csakis a szellemi hívő emberek által, akik hisznek a Léleknek... De félreértették, és a bölcseket is félreértették. Heródes is félreértette. Amikor Heródes azt mondta: - Akkor mutassátok meg nekem, hogy hol van az a gyermek és én elmegyek és imádom Őt, akkor ő egy képmutató volt. Hazudott. Attól félt... Nem ismerte az Írásokat, hogy jönnie kell egy Messiásnak, a mennyi Királyának. És Heródes úgy gondolta, hogy ez egy földi király lesz, és meg akarta Őt ölni, hogy megszabaduljon Tőle. De nem egy földi király volt. Azt mondta, hogy ez a föld nem az Ő országa: „Ha ez volna az Országom, az alattvalóim harcolnának Értem, de az én Országom ott fent van.” Heródes félreértette ezt, azt gondolta, hogy egy földi királyról van szó.

⁶³¹⁻¹⁹⁴ Ma így mondják: - Milyen gyülekezethez tartozol, ha keresztény vagy? Milyen felekezethez? – Semmilyenhez... És ezt nem értik. Látjátok, nem értik meg. Azt hiszik, hogy a felekezettől lesz valaki keresztény. Pedig pont fordítva van, pont fordítva. De az emberek félreértik ezt. Tehát látjuk, hogy Heródes is félreértette ezt, képtelen volt megérteni. Nikodémus nem tudta megérteni az újjászületést, amikor eljött Jézushoz éjszaka. Van, aki elítéli őt. Én nem ítélem el. Jó ember volt, meg akart tudni valamit. Egész nap sok dolga volt, talán egy papi irodában dolgozott, vagy valami ilyesmi helyen, ezért éjszaka kellett jönnie. Tehát odaért, és sokkal jobban cselekedett, mint a legtöbb ember ma. Mert az emberek sem éjjel, sem nappal nem jönnek. Ő legalább odaért, és mielőtt elítéled őt: te odaértél? Ő végül eljutott Jézushoz, úgyhogy ne ítéljük meg őt, ha mi még nem. Ha pedig te odaérsz, akkor szerintem nem fogod őt elítélni. Tehát odament. És este jött, talán sok dolga volt. De eljött. Talán Jézus is elfoglalt volt, hiszen betegért imádkozott, meg minden más, és lehet, hogy

Hallelujah! Dicsőség az Úrnak! És a kis konkolyok is elkezdtek ugrálni: - Dicsőség az Úrnak! Felemelték a fejüket, és ugyanúgy életre kelt a konkoly, mint a búza. És aztán jött az Ige. „Az eső hullik az igazra és a hamisra is.” És akkor megértettem. Látjátok?

⁶¹³⁻⁹⁴ Tehát ha egy ember ott ül a gyülekezetben, akkor a szellem leszállhat arra az illetőre, és még ha tudod is, hogy rosszat cselekszik és nem helyesen él, akkor is nagyon vigyázz azzal, hogy mit mondasz arról a szellemről, mert lehet, hogy a Szentlélek az. Ne a szellemet ítélj az ember szerint. Lehet, hogy az illető rosszat tesz, de nem a Biblia mondja-e, hogy az eső az igazra és a hamisra is hullik? Nem azt mondta-e Jézus, mikor bevetették a földeket, hogy: „Engedjétek őket együtt növekedni, a búzát és a konkolyt. Ne próbáljátok meg kihúzgálni a konkolyt. Ne próbáljátok meg ítélgetni őket, csak hagyjátok őket együtt növekedni. És azon a napon majd kiküldetnek az angyalok, és ők összegyűjtik a konkolyt és elégetik, és búzát pedig a csűrbe gyűjtik?” Hanem a gyümölcsökről ismeritek meg őket. A szívetekben tudhatjátok. Próbáljátok meg foglalkozni azzal az emberrel.

⁶¹³⁻⁹⁵ Ha az az asszony erkölcstelenül is öltözködik, ne mondjátok rá... Hogy is olvastuk? „A Szentlélek ellátogat...” Nézzük csak. Nem, ez nem a jó igehely. Óh, igen, itt van. Az asszonyok nyelveken szólnak. Tehát ha egy rövid hajú asszony nyelveken szól a gyülekezetben, az a szellem... Nézzük csak. A Szentlélektől való Szellem szól-e olyankor rajta keresztül, vagy egy hamis szellem? Látjátok, én erre semmit nem mondanék. És ha úgy gondoljátok, hogy az asszonytól nem helyes, hogy rövid haja van... Azt hiszem, ez volt a téma... Igen: rövid haj... Testvérem, ha nő ember vagy és itt egy férjes asszonyról van szó, miért nem kéred meg a feleségedet, hogy kedvesen elbeszélgesse ezzel a kis hölgygel? Higgyük, hogy benne ott van a Szentlélek. Ha ebbe a gyülekezetbe jár, én hinni fogom róla, hogy megvan neki a Szentlélek. És aztán, lehet, hogy csak... Tudtátok-e, hogy néha-néha mi is megvizsgáljuk magunkat, és meglátjuk, hogy valami bennünk is rosszul van. Tudjátok, ez így igaz. Tehát lehet, hogy valaki mond nekünk valamit. Az emberek sokszor megemlítik nekem a helytelen dolgaimat, amiket én rosszul csinállok: és ezt nagyon értékelem.

⁶¹⁴⁻⁹⁸ Tehát mondjuk azt... Higgyük, hogy bármi van is... Higgyük, hogy ha az az asszony nem pontosan keresztény, ha csak megátssza magát, akkor Isten majd megítéli őt ezért. Így van. De... És ha erkölcstelenül öltözik és helytelen dolgokat tesz, Isten majd elintézi azt. De higgyük, hogy az az asszonyon lévő Szellem a Szentlélek, látjátok, mert nem tudhatjuk. Ha például a Szentlélek magyarázata olyasmit mondana, például egy átkozódást Krisztusról... „Senki ember, aki a Lélek által szól, nem átkozza Krisztust.” Tehát ha egy asszony

nyelveken szól, és a magyarázat szerint ő Krisztust átkozza, akkor tudjátok, hogy egy gonosz szellem van azon az asszonyon. Ha viszont amit mond, áldás számotokra és épít benneteket Krisztusban, akkor higgyetek annak a Léleknek. Értitek? Ámen. Remélem, hogy ez nem kavar össze benneteket. Remélem, hogy ezzel egy kicsit világosba hoztuk ezt a dolgot.

^{614-Q-142} **142. Az 5Mózes 23. fejezetének 2. verse nem azt tanítja, hogy a házasságon kívül született emberek nem mentethetnek meg? Az áll ott, hogy Isten felszámítja a szülők vétkeit a gyermekeken a harmadik vagy a negyedik nemzedékig. Magyarázd meg, hogy mit jelent ez.**

Rendben. A házasságtörés borzalmas dolog volt a Biblia idejében egészen addig, hogy ha egy férfinak olyan asszonytól született gyermeke, aki nem volt a felesége, akkor az a gyermek és az ő gyermekei és azoknak a gyermekei négy nemzedéken át, vagyis úgy négyszáz éven át még csak az Úr gyülekezetébe sem léphettek be, mert a bikák, kecskék és ökrök vére nem volt elegendő ahhoz, hogy lemosás a bűnt. Csak befedezni tudta a bűnt, de eltörölni nem. Értitek? Nem tudta eltörölni a bűnt, csak eltakarni azt. A házasságtörés szörnyű dolog. Egy asszony egy drága ékkő, akit Isten anyának teremtett és megbízta az anyasággal, hogy ha egy másik férfitől szülne gyermeket, aki nem a férje, akkor átok lesz a gyermekén, a gyermek gyermekén és annak a gyermekein és az ő gyermekeiken három vagy négy nemzedéken át. Még sokszor vérbaj és vakság is sújtotta azokat az embereket. Igen, szörnyű, borzalmas dolog volt egy asszony számára, hogy a házasság szent kötelékén kívül szüljön gyermeket. Nem csak akkor volt szörnyű, hanem ma is az, bizony, mindig.

^{615-Q-143} **143. Az Ezékiel 38 és 39 még az elragadtatás előtt meg fog történni?**

Ha megfigyelitek, az Ezékiel 38 és 39 Góggal és Magóggal foglalkozik, ami Oroszország, az északi királyság. Nem mondom, hogy ez így helyes, de én így tanítom ezt, hogy ez az elragadtatás után fog megtörténni, miután a gyülekezet már felvitetett. És isten akkor foglalkozik majd Góggal és Magóggal, amikor Izráel elé járulnak ott. És azt hiszem, hogy ez az elragadtatás után fog megtörténni. Most ettől nem biztos, hogy így lesz. Értitek? De én így tanítom ezt. Azt hiszem, hogy így akarták tudni, legalábbis erre gondoltam.

^{615-Q-144} **144. Az Úr azt mondta nekünk prófécia által, hogy tegyünk bizonyosságot másoknak arról, amiket itt hallottuk és láttunk, mint például az Ő eljövételének közelségéről, a Jézus nevében való keresztségről, és**

Isten mondta nekem, hogy le fog onnan jönni. És ha Isten azt mondja, hogy le fog onnan jönni, akkor Ő képes arra, hogy felvigye oda és aztán lehozza azt onnan... Ezzel le is volt rendezve. Ha Isten úgy mondta, akkor ennyit erről. Értitek? Félreértették őt, mert Istent követte.

⁶²⁹⁻¹⁸⁰ Illés... Sokáig beszélhetnék még erről, de több is itt van előttem, amikre szeretnék hamar rátérni. Illést is félreértette a saját népe. Illés izráélita volt, zsidó volt, és félreértették azért, mert mindig csak elítélte a nemzetet, elítélte a királyt, elítélte a királynét és mindent csak elítélt, ami körülvette őt. Micsoda egy mételynek tűnhetett! Hiszen mindenre csak ezt mondta: - ÍGY SZÓL AZ ÚR, Isten majd megbüntet téged, Jézabel, és téged X. Y... Félreértették. Miért? Mert Istent követte. Nem Illést értették félre, hanem a Szentlélek munkáját Illésben, azt értették félre.

⁶³⁰⁻¹⁸² Hogyan állhat fel egy ember a saját nemzete ellen? A saját népét átkozta, helyreigazította, és Isten átkait zúdította rá: a saját népére, azokra az emberekre, akik között élt. A saját fajtájára, a saját színére, a saját hitvallására, a saját maga fajtájára: Isten ítéleteit jövendőlte meg nekik és éhínséget hívott rájuk. Félreértették, mert az nem Illés volt: hanem Isten volt Illésben, amit félreértettek. Nem Illést értették félre, hanem az Illést vezető Istent, és félreértették, hogy Isten egy szent Isten, aki nem tűri el a bűnt. És nem számít, hogy a saját fivérédről, nővére dről, vagy anyukádról, vagy bárkiről van szó: Isten szemében az bűn, és le fog rájuk sújtani az ítélet érte. Félreértették...

⁶³⁰⁻¹⁸⁴ Dánielt is félreértették, amikor Izráel összes többi gyermeke meghajolt a képmás előtt, kivéve őt és Sedrákot, Mesákot és Abednegót, akik nem voltak hajlandók meghajolni. Azt mondták: - Hát mi a baj vele? Az egész nemzet azt mondta: - Hát mi van ezzel az örülttel? Az összes többi zsidó felismerte az istenünket, felismerték, és meghajolnak előtte, amikor megfűjjük a trombitákat és a zoltárokat játszunk, és így tovább, és a kürtöket fűjjük. Mind meghajolnak, de mi van ezzel az ütődöttel? Mi van vele, miért nem hajol meg? Mert kapcsolatban volt Istennel. Ez a baj! Félreértették. Bolondnak tartották, eszementnek. – Megbolondultak ezek! Ők viszont a Lélek vezetését követték. Ezért értették félre őket.

⁶³⁰⁻¹⁸⁵ Az Ószövetség minden prófétája felállt és a nemzetük ellen prófétált, a népük ellen prófétált, az ellen a dolog ellen, és átkozták őket, és ilyen dolgokat tettek. Félreértették őket. Miért? Mert Isten szolgálói voltak, és Isten akaratát tették. Istent szolgálták, és ezért félreértették őket. És félreértének bárkit, aki Istent követi. Jézust, a mi Urunkat, félreértették a születésekor. A napkeleti bölcseket is félreértették, akik egy természetfölötti jelet követtek, hogy megtalálják a Királyt, a zsidók születendő Királyát. Tudták, hogy egy csillag támad fel Jákóbból Dániel próféciái szerint. És tudták, hogy ez a Király lesz az

tenni, amit csak akar: Ő Jehova! Annyira szeretem ezt. De az emberek félreértették Őt. Istent annyira félreértik a hitetlenek, azok, akik nem akarják Őt érteni. Sok ember próbálja megérteni. Sokan pedig nem akarják Őt érteni, ezért csak bezárkóznak maguknak és azt mondják: - Ilyen nincs! Én nem hiszek az ilyesmiben! Ők soha nem tudják megérteni.

⁶²⁸⁻¹⁷² Egy olyan ember viszont, aki meg akarja érteni, aki kész leülni – Jöjjetek és érveljünk együtt – mondja az Úr -, nos az ilyen ember készen áll arra, hogy tanuljon valamit az Úrtól. De azok az emberek, akik mindig kapcsolatban vannak Istennel és az Ő erejével... Szinte nem is lehet kapcsolatban lenni Vele anélkül, hogy az Ő erejével is kapcsolatban lennénk, mert amikor kapcsolatban vagyunk Vele, akkor megismerjük Őt, hozzá kapcsolódunk, és akkor az Ő ereje van bennünk. Ezért van, hogy az emberek képtelenek ma hinni a csodákban: mert nincs bennük semmi, amivel hinni tudnának. Kell, hogy legyen ott bent valami, amivel hinni tudnak. És amikor Isten Lelke ott van egy emberben, ő Isten minden Igéjére áment fog mondani, és Istennek minden csodájára is. De amint anyukám mondta régen: - A tormában nem találsz vért, mert nincsen benne... Ugyanígy van ez: a hitetlenben nem lehet hitet találni, mert nincsen benne semmi, amivel hinni tudna.

⁶²⁸⁻¹⁷⁴ Egy ember azt mondta: - Nem hiszek én az isteni gyógyításban, bármit mondasz is... Persze, ez nem az övé, hanem csak azoké, akik tudnak hinni. Ha vért akarsz találni, akkor azt olyan dologban keresd, amiben van vér. Ha pedig hitet akarsz találni, akkor azt olyan dologban keresd, amiben van hit. Így van ez: Isten olyan dolgot használ, amiben van hit. Nem küld el téged ide egy gyógyítási körútra, ha nincsen elég hited, hogy higgyél ebben. Hogyan küldhetne el téged egy csodatévő ébredési összejövetelre, amikor nincsen elég hited, hogy higgyed? Ő olyan valamit akar, amiben van valami, amivel valamit létre tud hozni. Tehát az emberek félreértették.

⁶²⁹⁻¹⁷⁶ Nóét nagyon félreértették a maga idejében. Nóét, aki ismerte Istent, aki Isten szolgálja volt, aki Istenben hitt. És amikor Istenben hiszel, akkor olyan dolgokat teszel, amelyek annyira ellent mondanak annak, amit az emberek helyesnek tartanak, hogy ők örülnek tartanak téged. És Nóét Isten figyelmeztette, hogy készítsen egy bárkát, hogy megmentse a háza-népét. Az emberek pedig bolondnak tartották őt. Nem volt ő bolond, csak félreértették, mert Isten irányítását követte. Ámen. Annyira szeretem ezt! Félreértették. – Hogyan tudna egy ember... Bár azt mondod: - Még soha nem jött eső az égből, Mi az az eső? Soha nem esett az eső, Isten tartotta nedvesen a földet. – Nóé, hol van az eső? – Nem tudom... - Mutasd meg, hol van... - Nem tudom megmutatni... - Akkor meg honnan tudod, hogy le fog jönni, ha egyáltalán nincs is ott fent semmi, ami lejöhetne? Nóé talán valami ilyet mondhatott: -

ezeokról a dolgokról. Elmondtuk ezeket a dolgokat olyan embereknek, akik keresztényeknek tűntek, de mégis úgy látszik, hogy nem hitték el ezeket. Mit gondolsz, hogy mi fog történni ezekkel az emberekkel? Benne lesznek az elragadtatásban?

Nos, örülök annak, hogy így fogalmaztál: „Mit gondolsz?” Hiszen ettől a dolog még nem lesz helyes, mert ezt csak én gondolom így. Én hiszem, hogy egy ember sem járhat Isten Világosságában addig, amíg Isten ki nem jelenti azt számára. És nem hiszem, hogy bárki ember, aki... Mindezek az elrejtett dolgok el vannak rejtve az emberektől, és senki ember nem láthatja meg őket, csakis, ha Isten kijelenti számukra: ezt hiszem, mert a bibliában mindig így volt.

⁶¹⁶⁻¹⁰⁴ Nem azt mondta-e Jézus, hogy: „Van szemetek és nem láttok és van fületek és nem hallotok?” És mégis a Mátéban, azt hiszem a 8. vagy a 12. fejezetben az áll: „Bár Jézus sok csodát tett közöttük, mégsem hittek.” Mert Ézsaiás azt mondta, a prófécia azt mondta, hogy szemeik vannak és nem látnak és füleik vannak és nem hallanak. Értitek? És Jézus azt mondta: „Senki sem jöhet Hozzám, csak Ha először az én Atyám hívja Őt, és mindaz, amit az Atya Nekem adott, Hozzám fog jönni.” Ezzel le is van rendezve. Látjátok? Tehát felelősek vagytok a világosság terjesztéséért, de nagy vagytok felelősek azért, hogy ők elfogadják-e a világosságot. Az a ti felelősségetek, hogy elvigyétek hozzájuk, de hogy hogyan állnak hozzá, az már nem a ti felelősségetek. Hogy pedig Isten beengedi-e őket, az csakis Tőle fog függni. Ha nincs rajtuk a menyegzői ruha és így tovább, és nem... De ők... Emlékezzetek rá, hogy nem is láthatják ezeket meg addig, amíg Isten ki nem jelenti számukra ezt.

^{616-Q-145} **145. Branham testvér, a Dániel 11. fejezet 31. versében arról az időről van szó... A naponkénti áldozás megszüntetéséről és a pusztító utálatosságról. Elmagyaráznád, hogy mik ezek?**

Óh, ez a személy alá is írta a nevét. Éppen erről készülök beszélni jövő vasárnap, és ez éppen ott kerül sorra: Dániel hetven hetével. De... Talán elmondom ezt neked, drága testvérem, aki alá is írtad ezt a kérdést, aki mindnyájunknak egy nagyon drága barátja... Igen, a pusztító utálatosság. Jézus a Máté 24-ben beszélt róla. Az utálatosság – ezt a szennyyességet jelenti -, az utálatosság a muzulmán... Omár mecsetje volt, amelyet a templom helyére építettek, ahol a szent hely volt.

⁶¹⁶⁻¹⁰⁹ Kr. u. 96-ban jött Titusz és elfoglalta Jeruzsálemet és leégette a templomot, és ott megépítették Omár mecsetjét – a mohamedán vallását – a templom területére, és az a mai napig ott áll. És ott is fog állni addig, amíg Isten vissza nem tér a zsidókhoz újra. „És a szent helyet pusztító utálatosság”,

ez az Omár mecsetje, amely ott áll a szent helyen... Látjátok? Jézus utalt erre, és zárójelben azt mondta: aki olvassa, értse meg. Értitek? És ezért ő megadta a napok számát attól az időtől a Fejedelemig, hogy hány nap lesz, és így tovább, amiről majd jövő vasárnap beszélni fogunk. És próbálom a legjobb tudásom szerint ezt elmondani majd nektek jövő vasárnap. De az az utálatosság az Omár mecsetje, ami a templom helyére épült, és ez áll itt róla: „Amikor látjátok a pusztító utálatosságot, amelyről Dániel próféta szólt, ott állni a szent helyen...” Látjátok, ott állni, ahol a templom állt, a szent helyen, ez az Omár mecsetje.

^{617-Q-146} **146. Branham testvér, nem úgy érzed, hogy mindenkinek, aki kereszténynek mondja magát, kötelessége volna tizedet fizetni, befizetniük a tizedet az Úr tárházába? Kérlek, add meg nekünk az igehelyeket erről a kérdésről.**

Rendben... Így van, a Biblia a Malakiás 4. fejezetében mondja: „Megfosztja az ember Istent? És azt mondd: - Hol loptunk mi meg Téged? A tizedben és a felajánlásokban. Hozzátok a tizedeteket és a felajánlásaitokat az én tárházamba” – mondja az Úr; „és lássátok meg, hogy nem fogom-e megnyitni az menny ablakait és áldást ontani addig, hogy már nem lesz elég helyetek fogadni azt.” Ez egy minden egyén számára szóló kihívás. És ha lenne időm és nem akarnék rátérni erre a kis Igerészre, amit szeretnék tíz percen belül elkezdni, akkor elmondanám nektek a személyes bizonyosságtételemet arról, hogy én magam is éhes voltam, és anyukám és a többiek is éhesek voltak, és apukám beteg volt, de én mégis először a tizedemet vettem elő és odaadtam Istennek, és aztán bizony látnotok kellett volna, hogy mi történt. Soha nem láttam még olyan férfit vagy asszonyt, akit ne áldott volna meg Isten, amikor elhozták a heti egy dolláros fizetésükből azt a tíz centet az Úr tárházába: ha nem így van, mondjátok csak, hogy képmutató vagyok. Igen, uram. Ez egy mindenki számára szóló kihívás. És minden keresztény... Ez ahhoz a másik kérdéshez is kapcsolódik. Minden kereszténynek fizetnie kellene a tizedet. Így van. Meg kellene cselekedni.

^{617-Q-147} Rendben, most...

147. Ha egy ember mindig ugyanúgy szól nyelveken, minden alkalommal ugyanolyan hangfekvésben, de a magyarázat minden alkalommal más és más, akkor az lehet a Szentlélektől? Hadd olvassam el még egyszer. Ha egy személy mindig ugyanolyan hangfekvésben (más szavakkal, újra és újra ugyanazt a szót mondogatva) szól nyelveken minden alkalommal, de a magyarázat minden alkalommal más, az lehet a Szentlélektől?

Atyáink nem értették meg csodáidat Egyiptomban, (látjátok, nem értették meg)... Nem emlékeztek a Te irgalmad sokaságára, hanem dacoskodtak a tengerrel is, a Vörös-tengerrel.

Ő mégis megmentette őket az Ő nevéért, hogy megismertesse az Ő hatalmas erejét.

Látjátok, ők nem értették meg, hogy Isten ott Egyiptomban miért mutatta be ezeket a csodákat. Ő az Ő irgalmát próbálta nekik megmutatni. Próbálta megértetni velük, hogy Ő Isten, aki közöttük van. Ezt annyira szeretem!

⁶²⁷⁻¹⁶⁵ A kis prédikációmban, amit nemrégiben Chicago-ban mondtam el, és aztán azt hiszem, itt is prédikáltam róla, a fiúknak megvan hangszalagon, az a címe, hogy *Amint a sas felkavarja a fészket*, mozgósítja a fiókáit. Mielőtt az öreg anya-sas a kicsinyeit felviszi... Mielőtt repülni viszi őket, a fiókák sok laza toll van. És igazából még nem is látták az anyjukat jól, mert mind csak ott meghúzódtak a fészkekben. De a nagy anya-sas feláll a fészkekre és kiterjeszti a hatalmas, erős szárnyait. Mit csinál ő? Sikolt, mert meg akarja ismertetni velük a hangját. És kiterjeszti a nagy szárnyait. Néha a nőstény sas a legnagyobb. Azt mondják, hogy a sasoknak, a nőstény sasoknak 4,5 méter hosszú a szárnyuk, és hogy még egy borjút is fel bírnak emelni és elrepülni vele. 4,5 méter hosszú a szárnyuk, az annyi mint itt a szószék emelvénye a két oszlop között.

⁶²⁷⁻¹⁶⁷ Tehát feláll oda a fiókái elé, miért is? Mert repülni készülni vinni őket. Még soha nem voltak a fészken kívül. És fel fogja vinni a fiókát az egekbe és ott lerázza magáról és hagyja, hogy magának próbálkozva tanuljon meg repülni. Úgyhogy most bemutatja nekik, hogy milyen hatalma van. Kiterjeszti a hatalmas szárnyait, széttárja a tollait és sikolt, és aztán legyezi őket. Óh, óh! A tollak meg minden más kihullanak a fészkekből, és ő olyan légmozgást hoz ott létre, mint egy repülőgép turbinái. A fióka hanyatt esik, és ott fekszik a hátán és azt mondja: - Anyukám, milyen hatalmas vagy te! Mily nagy vagy te! – Látod, milyen erősek a szárnyaim? Fel tudlak téged emelni és elvinni, ahová csak akarlak. Erős vagyok!

⁶²⁸⁻¹⁶⁹ Ezt csinálta Isten Izráellel. Tudjátok, Ő azt mondta: „Amint a sas felkavarja a fészket” – ugyanerről van szó. Izráelt egy igazságtalan földön találta ott lent, és felhozta Egyiptomból és sasszárnyakon vitte őket az ígért földjére. Értitek? És miért tette Isten ezeket a csodákat? Mert próbálta megértetni az Ő népével, hogy Ő a hatalmas Jehova. És ma is ezt próbálja tenni. Nem csak úgy meggyógyítja az embereket, mert Ő képes gyógyítani. Hanem próbálja megértetni veled, hogy Ő a Feltámadás, és hogy Ő meg tud téged gyógyítani, hogy Ő képes feltámasztani a testedet. Ő bármit meg tud

tudjuk, hogy csakis egyetlen gyülekezet van, és hogy mindnyájan abba születünk bele. És imádkozom, Atyám, hogy áldj meg bennünket, amint tovább olvassuk ezt a kis ígérést, amit adni látszottál nekem, amikor ott ültem az asztalomnál ma délután. És segíts engem, Uram, hogy ne tartsam itt az embereket túl sokáig, hanem csak néhány gondolatot mondjak el. Imádkozom, hogy Te legyél azokban. És adjál nekünk egy kis gondolatot, hogy azzal mehessünk haza innen, és hogy hálát adhassunk az Úrnak az Ő jóságáért. Jézus Nevében kérjük ezt. Ámen.

⁶²⁶⁻¹⁵⁷ Tehát ne felejtsetek el a jövő vasárnap délelőttöt, ha az Úr is úgy akarja. Most pedig lapozzunk a 106. zsoltár 7. verséhez. Ebből a zsoltárból szeretnék felolvasni egy részt. Ez Dávid. A ma délelőtti üzenet miatt jött ez elé. És ideteszem az órát és próbálom befejezni 9:30-ra, ha lehetséges. Tehát a 106. zsoltár 7. verse.

Atyáink nem értették a Te csodáidat Egyiptomban, nem emlékeztek irgalmad sokaságára és dacoskodtak a tengerél, a Vörös-tengerél.

Felolvasom a következő verset is:

De Ő megsegítette őket az Ő nevéért, hogy hatalmas erejét megismertesse.

Az Úr adja az Ő áldásait ehhez. Ha az Úr megengedi, a félreértés témájáról beszélék nektek: Istenről, akit félreértettek. Így adnék címet ennek: *A félreértett Isten.*

⁶²⁶⁻¹⁶¹ Tudjátok, a félreértés sokszor bajba visz minket. Sokszor az emberek olyan dolgokat mondanak, amivel másokat ismételnék, de félreértik őket. Emiatt bajba kerül az ember. Azt hiszem, jó lenne számunkra, ha csak várnánk addig, amíg megértjük, hogy a másik miről beszélt. Szerintetek nem így van? Tudom, hogy nekem is így volna jó, nagyon jó volna először megérteni, és aztán elmondani. Értitek? De úgy tűnik, hogy mindig félreértenek bennünket. És itt Dávid arról beszél, hogy Izráel félreértette az Úr csodáit, amikor Egyiptomban voltak. Félreérteni valamit nem csak annyit jelent, hogy azt mondjuk: - Hát, nem hallottam, mit mondott... Hanem azt jelenti, hogy látunk valamit megtörténni és félreértjük, hogy az miért lett: teljesen lemaradunk a lényegről.

⁶²⁷⁻¹⁶³ Isten nem csak azért tesz csodákat, hogy azt mondja: - Látjátok, Isten vagyok... Isten a megértésért teszi a csodákat. Értitek? Istennek célja van vele. És észrevettétek-e ezt itt ennek a zsoltárnak a 7. versében? Szerintem ez annyira csodálatos, és szeretném újra felolvasni.

Nos, ez egy nehéz kérdés, de hadd próbáljak rávilágítani, amennyire lehet. És biztos vagyok benne, hogy megértitek, hogy ez csak Branham testvér, amint a tölem telhető legjobbat próbálom nyújtani, de hadd mondjam el a saját tapasztalatomat a szellemi dolgokkal kapcsolatban. És nagyon méltányolom a bizalmatokat, hogy ilyen kérdéseket tesztek fel nekem. Mert ha nem bíznátok bennem, akkor nem kérdeznétek ilyen sokat. Hiszem, hogy egy keresztyén nem azért tesz fel kérdéseket, hogy vitát szítson vele. Hiszem, hogy az igazságot próbálják megtalálni. Értitek? És én megválaszolom, és ha ők... Megválaszolom, és a tölem telhető legjobb tudás szerint elmondom ezeket, és ha a benned lévő szellem ezen felmérgetedik, akkor az megmutatja, hogy nem a Szentlélek van benned. Értitek? Tehát akkor a Szentlélek nem fog mérgeledni, hanem minden alkalommal az Ige igazít helyre, és kiállja ezt a helyreigazítást.

⁶¹⁸⁻¹¹⁴ Most hadd mondjam el, hogy... Ebben az esetben, emlékezzetek, hogy Isten az én bírám. Ez William Branham. Nem tudom. De tapasztaltam már meg összejöveteleken olyan kenet alatt, hogy én azt gondoltam, hogy az illető újra és újra csak ugyanazt mondja, ugyanolyan hanglejtéssel, és ő valóban nyelveken beszél. Én hiszem, hogy ő a Lélek által nyelveken beszél, ha keresztyén. Kétség kívül nyelveken beszélnek. De hiszem, hogy helytelenül magyarázzák. Most az emberek sokszor... Szeretném... Ma este úgys csak a gyülekezetbe járók vannak itt. Igaz így van, Neville testvér? Tehát ha mégis vannak itt idegenek, és ti máshogy látjátok ezt, én ezt csak a saját gyülekezetemnek próbálom elmondani. Értitek?

⁶¹⁸⁻¹¹⁶ Tehát most atyátokként az evangéliumban, és pásztorotokként, és szeretném egy kicsit később, amikor a szellemetek és az ajándékaitok tökéletességre jutnak... Ha odafigyelnétek, hogy ne legyen zűrzavar és... És akkor oda kell figyelni arra az időre, mert nem az Isten Lelke van rajtuk. De amikor kedvesek és szelídek és alázatosak és készségesek, meg minden, az bizony az Isten Lelke. És ha valaki nem tartja be a rendet és a pásztor rászól ezért, és az illetőben lévő szellem ettől felbőszül, akkor az nem az Isten Lelke. Isten Lelke mindig oda áll, mindig az Igéhez jön. Értitek? Minden alkalommal felismeri az Igét. Most pedig... Én most nem eltaposni vagy lerombolni próbálok valamit, hanem csak az igazat próbálom elmondani. Tehát valaki nyelveken beszél, és egy másik személy feláll és magyarázza a nyelveket... Most nagyon figyeljétek, és azt hiszem, ezt hangsúlyozni is felveszik, ugye? A nyelvek magyarázásában... Most valamilyen tanítást kell erről elmondanom. A nyelvek magyarázásakor sok ember úgy magyarázza a nyelveket, hogy valamilyen rendkívüli érzés hatalmába keríti őket, és ezért mondják azokat a dolgokat. De ez nem a nyelvek magyarázása.

⁶¹⁹⁻¹¹⁸ A magyarázás az, amikor a másik egy ismeretlen nyelven beszél, de te angolul hallod őt, és egyszerűen csak elismétled, amit a másik mond. De ha ez a személy a gyülekezetben beszél... Nem hiszem, hogy ebben a gyülekezetben van ilyen... Ha van, akkor még nem hallottam... De az, hogy valaki feláll és csak valamilyen szót mondogat újra és újra, mindig ugyanazzal a hanglejtéssel, újra és újra és újra... Elmondom nektek. Azt hiszem, Junie Jackson ^(dzsuni dzsekszon) nincs itt ma este. Itt van? Szerintem nincs. De mindig lenyűgözött, amikor Junior Jackson ^(dzsunior dzsekszon) nyelveken beszélt, és Higginbotham ^(higinbotem) testvér és sokan mások, hogy mennyire meglátszanak azok a hangváltozások a magyarázatokban. Látjátok? Így van rendben. Én most nem akarom felmagasztalni a gyülekezetemet. Nem, uram. Ha a gyülekezetemnek helyreigazítás kellene, én itt állnék, és a tölem telhető legjobbat tenném az én Megváltóért, így van, akár fájna, akár nem. És... Az atyátok vagytok az evangéliumban, látjátok, és azt akarom... Nem akarunk egy rossz szellemet, hanem a helyes szellemet akarjuk. Mindent megteszünk... Miért kellene beérnünk egy helyettesítéssel, amikor ott van az egész pünkösdi égbolt telve azzal, ami valódi? Miért kellene a kukából ennünk, amikor itt áll megterítve egy nagy, tiszta asztal csirkével és nokedlivel meg mindennel? Értitek? Miért nem azt esszük? Látjátok? Tehát váljunk igazivá, mert mi az igazit akarjuk, a valódit, a tisztát.

⁶¹⁹⁻¹²² Tehát itt az áll, hogy a nyelveken szóló újra és újra ugyanazt mondja, mindig ugyanazt... Azt hiszem, hogy mindketten helyesen mondják, de én nem hiszem, hogy a magyarázó a nyelveken szóló ember nyelvét magyarázza. Ezt nem hiszem. Én azt hiszem, hogy a Lélek jelen van, és hogy a magyarázó prófétál. Azt hiszem, hogy ő prófétál a nyelvek magyarázása helyett, ha nem hallja a nyelveken szólót a saját nyelvén... „Hogyan lehetséges, hogy mindegyiket a saját nyelvünkön halljuk, amelybe születünk?” Látjátok, tehát ugyanazt kell hallanotok, angolul kell hallanotok... Ha... Tehát itt van a magyarázó. Én felállhatok és én csak két vagy három szót tudok más nyelven, amiről tudok. Tehát ezt most vegyük szó szerinti módon, nem lelki értelemben most. Azt mondom: - Bój, bój bláj. Ekke vil afrikánsz szpreken... Nem hiszem, hogy van itt bárki, aki tudná, hogy mit mondtam. Igen, testvérem, mit mondtam? (Egy testvér a gyülekezetből azt mondja: - Azt mondtad, hogy tudsz beszélni afrikánszul...) Ezen a nyelven a „bój, bój bláj” azt jelenti: nagyon boldog vagyok. Itt vagyok, hogy afrikai nyelven szóljak hozzátok. Afrikánsz szpreken... Látjátok? Itt vagyok, hogy afrikánsz nyelven szóljak.

⁶²⁰⁻¹²⁴ Most mit csinált ő? Ő... Én afrikánsz nyelven beszéltem, de ő angolul hallott engem. Így van? Mert te is tudsz afrikánszul. De ha úgy beszélünk... Ha itt állok és prédikálok, és Neville testvér az embereknek azt valamilyen

megkérni a pásztort, hogy jöjjön és segítsen nekem: hogy talán lejjön és hívja össze mindazokat az embereket, akiken rajta van Isten Lelke az ajándékok formájában, és akkor majd elbeszélgetünk ezekről egy kicsit. Talán segíthetek majd nektek abban, hogy azon a létrán egy kicsit még közelebb érjete fel Istenhez, és hogy jobban a gyülekezeti rend szerint menjenek ezek a dolgok. Figyeltem eddig is, és számomra csodálatosnak tűnik. És szeretem ezt látni amint mozdul tovább és tovább és tovább, és tovább és tovább és tovább. És amint haladunk fölfelé, ne engedjétek a Sátánt beférközni. Mert ő bizony eszes. Óh! Ne akarjatok túljárni az eszén, ne próbálkozzatok ezzel, mert nem tudtok. Csak Istenre támaszkodjatok, csak járjatok alázatban és majd Isten elvégzi ezt, és akkor látni fogjátok, hogy Isten egyre többet és többet és többet fog használni benneteket úgy. Az Úr áldjon meg benneteket.

⁶²⁵⁻¹⁵¹ Van még időnk úgy húsz perc beszédre? Köszönöm, Köszönöm. Azt hiszem, ez elég volt számomra, hogy beindítson, Ben. Rendben. Lapozzunk most a Zsoltárok könyvéhez csak egy percre. Úgy tűnt, hogy az Úr adott nekem egy kis gondolatot, amit elmondhatnék nektek itt ma este, mintha egy kis prédikáció volna, ha meghallgatnátok, csak néhány perc volna. Tudom, hogy meleg van, itt fent is meleg van. De emlékezzetek rá, hogy szerda estig talán már nem találkozunk. Ezért várjunk és mielőtt elénekelnénk azt a jó öreg éneket, hogy „Áldott legyen a frigy”, beszéljünk az írott Igéről. Ezek a kérdések valahogy nyugtalanságban hagynak minket. Úgyhogy jöjjünk most ki ebből és beszéljünk az Igéről. Most hajtsuk meg a fejünket egy percre, rendben?

⁶²⁵⁻¹⁵³ Mennyei Atyánk, ezekkel a kérdésekkel próbáltam megtalálni, ami az emberek szívében van, meglátva, hogy mikről kérdeznek. Látom, Uram, hogy ők vágnak a lelki ajándékokra. És akiknek vannak lelki ajándékaik, arról gondolkoznak, hogy hogyan kell használniuk őket. Néhányuk számára nagy világosságot juttat ez a gyülekezetnek, mások pedig csak tűnődnek róla. Uram, segíts bennünket. Segíts, urunk. A Te gyermekeid vagyunk. Nem azért tesszük ezeket a dolgokat, hogy magunkat tiszteljük, hanem hogy Istent tiszteljük egy-egy ajándékkal, amit Isten adott nekünk. Imádkozunk, Atyánk, hogy áldd meg ezeket az ajándékokat és hozd őket nyilvánosságra a gyülekezetben. És hadd legyen úgy, hogy az erre járó idegenek és zarándokok amikor bejönnek ide és leülnek egy percre, hogy hadd legyen olyan hatalmas itt Isten Lelke, hogy ismertté tegye minden szív titkát, aki belép ezen az ajtón. Add meg ezt, Urunk. Hadd történjen ez kedvességgel és alázattal, soha nem keményen és bántóan és földbe taposóan. Tudjuk, hogy Isten Lelke nem olyan. Ezért imádkozunk, hogy áldjál meg bennünket mindenben. Áldd meg a gyülekezetünket, áldd meg az embereket. Áldd meg a más gyülekezetbe járó embereket is. És, Atyám,

^{623-Q-150} 150. **Branham testvér, hogy tud egy gyülekezet táncolni, kiabálni, nyelveken szólni és engedni a Lelket...** (Nézzük csak, egy pillanat...) ... és elveszni a Lélekben, és nagyon ritkán nagyon kevés Igét olvasni. Ezt nem értem.

Ezt én sem értem: kiabálni, táncolni, nyelveken szólni és nem olvasni az Igét? Ezt én mondom, emlékezzetek, William Branham, aki lehet, hogy millió mérföldekkkel téved... Hiszem, hogy a legtöbb ember... Egy testvér is feltett nekem egy ehhez hasonló kérdést, hogy amikor betegekért imádkoznak talán a testvér imádkozik egy emberért, aztán pedig mind elkezdene énekelni és táncolni a Lélekben, úgy gondolva, hogy ez erőt hoz az embereknek. Nem, én... Számomra... Azt hiszem, ez tévedés.

⁶²⁴⁻¹⁴⁶ Hiszem, hogy az az ember, aki eljön egy gyógyító alakomra, úgy jön, mintha az üdvösségéért jönne: tisztelettudóan, hittel. És ott minden ember a kiabálás és a táncolás helyett lássa meg benne azt a testvért vagy testvérnőt, aki kimegy oda és Isten irgalmát kéri, és akkor hajtsátok meg a fejetekeket és kezdjétek el imádkozni: - Istenem, segítsd az én testvéremet, amint a pásztor most imádkozik érte, kend fel őt. Hadd szálljon le rá a Szentlélek és adjon neki hitet, hogy higgyen a gyógyulásában. Egy drága testvér ő. Egy drága testvérnő... Imádkozzatok érte, ahelyett, hogy csak énekeltek, kiabáltok és táncoltok. De látjuk, hogy mennyire ez terjedt el a pünkösdi összejöveteleinken, hogy ez állandóan... Hiszem, hogy ez imádat, igazán hiszem, hogy Istent imádják. Igen, uram. Teljes szívemből hiszem. És hiszek a nyelveken szólásban, a kiabálásban, a táncolásban. Mindezt hiszem, igen. Hiszem, hogy bármi, amit a Bibliában tettek, ma is éppen olyan jó, mint akkor volt, természetesen: de azt is hiszem, hogy mindennek megvan a maga ideje és rendje. Tehát amikor nagy áldás tölteti ki és az emberek kiabálnak és csak úgy árad Isten dicsősége, és olyankor az emberek kiabálni és kiáltani akarnak, vagy bármit, amit a Lélek mond nekik, csak rajta! Így van. De amikor odamegy egy ember, mert gyógyulni akar, ahol élet és halál kérdéséről van szó, akkor hiszem, hogy tisztelettudóan kell viselkednünk és szólnunk az Atyához és beszélnünk Vele ezért a testvéért. Ahelyett, hogy imádnánk Őt, csak kérjük Őt így: - Atyám, én imádlak Téged. Szeretlek Téged. Tudod, hogy így van. A szeretetemet fejezem ki Neked. És most a hitemet fejezem ki Neked: segítsd az én testvéremet, hogy meggyógyuljon, megteszed, Atyám? Hiszem, hogy ettől jobb eredményt értek el. Tényleg hiszem. És tiszteljétek Isten Lelkét.

⁶²⁴⁻¹⁴⁹ Óh, nagyon sok kérdés van itt. Remélem, megválaszoltam őket, hogy legalább csak egy kicsit is megvilágítottam őket. Valahogy tudom, hogy mikről gondolkoztok. És mondom nektek valamit. Egy kicsit később szeretném

más nyelvre lefordítja, akkor ő az ő nyelvükön mondja el, amit tőlem hall. Ő tudja, hogy miről beszélek, mert ismeri az általam beszélt nyelvet. Ha pedig ismeretlen nyelven beszélsz és azt magyarázod, akkor te azt az anyanyelveden hallod, mert csakis így vagy képes lefordítani azt, ami azon a nyelven elhangzik: mert a Szentlélek azt lefordította neked, és te csakis a Szentlélek által beszélsz.

⁶²⁰⁻¹²⁶ De aztán ha a Lélek jelen van, hogy megáldja ezt a szegény embert, és ő feláll... Mint az a drága, öreg testvér, aki már elment, aki már ma este a dicsőségben van, hiszem... A legdrágább lélek, akit ismertem: Ryan ^(rájen) testvér, mindnyájan ismertük. Itt állt az utcán... És Istenem, bocsásd meg, hogy nehogy szentségtörő legyek, mert tudom, hogy a Szentlélek káromlása megbocsáthatatlan... De Ryan ^(rájen) testvér mindig ugyanazt a szót ismételte: szíkem, szíkem, szíkem... Vagy valami ehhez hasonlót. Volt neki... És valaki azt mondta: - Szerinted ez Istentől van? Azt mondtam: - Természetesen, hogy Istentől van. Természetesen, hiszem, hogy Istentől van... Ő nyelveken beszélt, de én nem tudtam, hogy mit mond, mert nem tudtam. De a Lélek jelenléte ott volt... Tehát ha a Lélek jelenléte ott van, és ha a nyelveken szóló újra és újra és újra ugyanazt mondja, és egy másik ember felugrik és próbálja megmagyarázni azt, de nem tudja, hogy mit mond... Ha a magyarázó nem a nyelveken szólás fordítását mondja el, akkor ő prófétál, a prófétálás lelke van rajta, és ő prófétál, de nem a nyelveken szólást magyarázza.

⁶²¹⁻¹²⁹ Tehát ezért, kedves keresztény, aki azt mondtad: - Lehet ez a Szentlélektől... Lehet, hogy a Szentlélek ilyenkor két tisztséget is használ: az egyik megáldja azt a lelket, amelyik nyelveken szól, a másik pedig prófétál, de nem azt magyarázza, amit a másik mond. De mégis elmond valamit. A Szentlélek leszáll rá a prófétálásban éppen egy időben a másik nyelveken szólásával, és az illető azt gondolja, hogy ő azt magyarázza: számít ez valamit? Isten Lelke van ott, amint egy üzenetet ad a gyülekezetnek. A magyarázaskor azonban angolul kell hallania, ami elhangzik és pontosan elismételni azt, amit az illető mondott: ez a nyelvek magyarázásának ajándéka.

^{621-Q-148} 148. **Ha három üzenet már elhangzott ismeretlen nyelveken egy összejövetelen, akkor az imasorban elhangozhatnak további üzenetek anélkül, hogy felborítanák az összejövetel szellemi rendjét?**

Persze, természetesen. Így van. Természetesen. Tudom, hogy mire gondolsz. Mert Pál azt mondta: „Ha ők... Ha prófétáltak és nyelveken szóltok”, valahogy így hangzik, Pál így beszél erről... Kicsit később, amikor mind... Neville testvér, amikor majd mindnyájan úgy akarjátok, ezekkel az emberekkel, akiknek vannak lelki ajándékaik... Ha bíztok abban, ahogyan

értem az Igét, akkor eljőnnék arra az összejövetelre, ahol csak az ajándékokkal bíró emberek lesznek, csak ti, ahol leülhetünk együtt... És ha úgy érzitek... És figyeld meg, Neville testvér, és lásd meg a gyülekezetben, hogy valóban Istentől van ez és hogy Isten modzul közöttük, és mi ezt akarjuk, de úgy akarjuk ezt gyakorolni, hogy valóban a gyülekezet áldására legyen. Tehát Isten nem... Tudom, és ismerem az Igét, hogy mit kell tenni. És mi is azt akarjuk tenni.

⁶²¹⁻¹³² Tehát ez a személy itt... Tudom, hogy szól nyelveken, és hogy egymást kell követniük benne, kettőnek, vagy háromnál nem többnek. Így igaz, de ha megfigyelitek itt, ha egy... Olyan, mint amit valaki ott kérdezett... Mint például ha Sothmann ^(szotmen) testvér felállna és elmondana ez próféciát, vagy nyelveken szólna. A nyelvek magyarázata prófécia, látjátok, a prófétálás lelke. Tehát ha csak ismeretlen nyelven beszélsz, de nincs magyarázó, akkor azt a személyt megáldja a Lélek, de nem okoz kárt a gyülekezetnek. Tehát amit Pál itt mondani akart, az ez: „Ha az egész alkalmat csak a nyelveken szólásra használjátok, látjátok, és a tudatlanok azt mondják: - Mi ez?” Látjátok, nem értik meg, csak ha van hozzá magyarázat. És egy összejövetelen legyen egy, kettő, vagy három üzenet.

⁶²²⁻¹³⁵ Tehát ez a személy itt azt mondja: „Az imasorban lehet?” Tehát ha valaki az imasorban van... Lehet, Neville testvérnél vagy valamilyen másik gyülekezetből, vagy máshonnan van ez, hogy az imasorban ez az ember... Vagy Isteni gyógyítási összejövetelről, vagy lehet, hogy Roberts testvér összejöveteléről, vagy Allen testvér összejöveteléről, vagy máshonnan, vagy az én összejövetelemről, vagy más valakiéről: nem tudom. De bármiről is legyen szó, Pál itt a gyülekezetnek szóló üzenetről mondja, hogy három legyen, mert Isten üzenete egy üzenetet próbál átadni a gyülekezetnek. De ha az imasorban egy ember egy személynek prófétál, nem az egész gyülekezetnek... Ha így lenne, akkor hogyan kerülhetném én el az imasoraimban ezt, amikor egy este 30 vagy 40 ember is ott van? Látjátok, ha egyetlen személynek prófétálsz... De ha az az ember az egész gyülekezetnek prófétál, abból kettő vagy három legyen, aztán hagyja abba. Ha még a Szentlélek továbbra is beszélni akar, várj egy percet és adj esélyt az Igének, hogy elhangozzon. Értitek? És aztán az a beszéd vagy az Ige előtt vagy utána legyen, de semminek nem szabad megszakítania az Igét, amikor az kimegy. Ezt azonban majd még akkor is rendbe tesszük, amikor a szellemek és az ajándékok elkezdnek tökéletesedni. Most a pünkösdi gyülekezet komolyságáról beszélünk, az igazi pünkösdi gyülekezetéről. És boldogok vagyunk, hogy Isten most is él és uralkodik, és beszél hozzánk.

⁶²²⁻¹³⁸ De például ha ez a testvérnő elmondana egy üzenetet nyelveken, vagy egy próféciát, és aztán a mellette ülő hölgy is elmondana egy üzenetet nyelveken vagy egy próféciát, és aztán az ő mellette ülő vagy valaki onnan hátulról, valaki elmond egy üzenetet vagy egy próféciát, vagy nyelveken szól... Kétség kívül mindegyik ugyanarról a dologról szólna: ha Isten késztetőleg próbál valamit elmondani, vagy valaki a gyülekezetben valamire felszólítani, vagy valamit elmondani, amit Ő tenni akar. De aztán amikor az imasort hívják és Neville testvér vagy én magam, vagy bárki más prédikátor odamegy egy egyénhez, tehát nem az egész gyülekezethez szól, hanem csak egy személyhez... És Isten Lelke leszáll rá és mond annak az egyénnek valamit, elmondja azt, hiszen nem az egész gyülekezethez beszél. Ahhoz az egyénhez beszél, nem a gyülekezethez, tehát az rendben van.

^{623-Q-149} 149. Rendben. **Kedves Branham testvér, időről-időre az Úr megmutat nekem dolgokat álmokban. Megmutatott nekem dolgokat a fiamról, aki a tengerésznél szolgál, és amikről a fiam elmondta nekem, hogy azok titkosak. Mutatott nekem dolgokat emberek haláláról és emberek szíveinek titkairól. Ez egy ajándék Istentől? Valahányszor mutatott nekem az álmaimban dolgokat az emberek szívéből és gondolatairól, mindig igaznak bizonyultak azok az álmok, amikben megmutatta őket.**

Igen, testvérem vagy testvérnőm, bárkiről legyen is szó. Az Úr áldjon meg. Az én véleményem szerint ez Isten ajándéka. Egy ajándék Istentől. Nem tudod, hogy a Biblia beszél az álmokról? Józsefről, ahogyan álmokat álmodott és megmagyarázta őket, és másokról is, akik álmokat láttak. Azok a dolgok Istentől vannak. Tehát ha Istentől van, akkor mindig igaz is lesz, és mindig pontosan úgy fog megtörténni, ahogyan Ő elmondja.

⁶²³⁻¹⁴¹ És most ne... Ha elkezdesz büszkélkedni vele, akkor el fog hagyni téged. Csak legyél tisztelettudó és kedves. És amikor Ő megmutat neked valamit amit el kell mondanod valakinek, hogy tettek valami rosszat, akkor csak állj fel és fedd meg azt a személyt, menj oda hozzá és mondd azt neki: - Testvérnőm, testvérem, tudod, az Úr elmondta nekem a minap éjszaka hogy helytelenül cselekedtél egy bizonyos dologban... Ha az illető azt mondja, hogy: - Tévedsz, Ez hazugság. Én nem csináltam olyat... Akkor azt kell tenned, hogy visszamész és azt mondd: - Mennyei Atyám, tévedtem? Ha az a személy... Ha az a személy valóban igazat mondott, akkor egy rossz lélek van neked. De ha ő hazudott, és tényleg olyan dolgot tett, akkor majd Isten foglalkozni fog vele. Látjátok? Igen, uram. Mert, látjátok, mit tett az illető? Káromolta a Szentlelket, megtagadta azt a dolgot, amire a Szentlélek felhívta a figyelmét. Látjátok, az pedig helytelen dolog.